Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1972 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 3 septembrie 1955

SIMȚUL RĂSPUNDERII

ÎNTR-O SCRISOARE adresată redacției noastre, tînărul Marius Stoicovici, de la atelierele centrale I.T.B., ridică o problemă deosebit de interesantă care merită să stea în atenția tinerilor muncitori din țara noastră. El ne scrie despre un tînăr care e nepăsător față de munca sa și față de tot ce se petrece în jurul său.

— „Nu înțeleg — ne mărturisește corespondentul — cum poate fi Ionescu Aurel așa?..."

Mai departe el arată că în urmă cu ani, Aurel a fost ucenic la patroni, că a dus-o cum nu se poate mai greu. Astăzi trăiește cu totul altă viață. Cu toate acestea, prin atitudinea sa lipsită de răspundere față de muncă, Aurel Ionescu dovedește că nu este conștient de rolul său în viața nouă a țării noastre.

Și autorul scrisorii încheie: „Aș vrea să știu cum trebuie să-l considerăm pe Ionescu, că e doar muncitor de-al nostru"...

Răspunsul la întrebarea: „cum trebuie să-l considerăm pe Ionescu?" se poate formula în cîteva cuvinte: Aurel Ionescu nu se simte răspunzător de ceea ce se întîmplă în fabrică, în jurul său, nu se simte stăpîn al bogățiilor țării noastre.

Libertatea ne-am cucerit-o prin lupte și jertfe. În frunte — ca și acum — pășeau comuniștii. Nu ne-a venit ușor, dar am biruit.

Utemiștii și tinerii de azi erau pe atunci copii. Unii poate nici n-au apucat acele vremuri grele, cînd nimic nu ne aparținea, cînd totul era al celor bogați care dispuneau în voie de tot ce crea omul muncitor, de viața omului.

Astăzi, viața noastră e bucuria noastră. Muncim și luptăm pentru a ne face viața tot mai bună, tot mai frumoasă. Și în focul muncii se călește conștiința de constructor al socialismului a fiecăruia din noi, se întărește credința noastră în victoria deplină a cauzei celor ce muncesc. E drept, vechiul se mai împotrivește mersului nostru înainte. Dar cu cît se împotrivește mai tare, cu atît lupta noastră e mai îndîrjită.

Urmînd exemplul comuniștilor, zeci și zeci de mii de tineri s-au avîntat în această luptă aducînd cu ei freamătul creator al tinereții, setea de tot ce e nou și înaintat, entuziasmul clocotitor.

Cine o vede astăzi pe utemista Maria Gheorghe de la I.M.S.-Cîmpulung, muncind la strung și-i admiră precizia și rapiditatea mișcărilor, își poate cu greu închipui că în urmă cu numai cîțiva ani nu văzuse în viața ei cum arată o fabrică. Cînd a venit aici, totul i se părea la început străin. În scurt timp însă a înțeles că fabrica e a noastră. Astăzi fotografia ei o poți vedea pe panoul de onoare nu numai pentru că depășește regulat normele, ci și pentru că nu dă niciodată rebuturi.

Biografia Artemizei Tabarcea e asemănătoare cu a Mariei Gheorghe. Tînăra Tabarcea este una din cele mai bune filatoare de la Industria Bumbacului A. Noua ei metodă de înfășurare a firului a fost extinsă la toate filaturile din Capitală.

Mucha Șandor e de asemenea tînăr. El este deosebit de prețuit de tovarășii săi de muncă de la I.F.E.T.-Toplița nu numai pentru că este un bun strungar, ci și pentru inovațiile sale. De curînd Mucha a adaptat un dispozitiv pentru strunjit exagoane. Datorită acestui dispozitiv, un singur strungar poate strunji tot atîtea exagoane cît strunjeau înainte 17 strungari în 4 zile.

Maria Gheorghe, Artemiza Tabarcea, Mucha Șandor și ca ei mulți, mulți alți tineri, privesc cu interes și mîndrie tot ce-i înconjoară. Ei își iubesc fabrica în care lucrează, orașul în care trăiesc, țara lor minunată pe care ar vrea să o știe tot mai frumoasă și mai bogată. Pentru ei nu poate exista bucurie mai mare decît aceea pe care le-o dă conștiința faptului că munca fiecăruia dintre ei, măruntă în aparență, contribuie la buna starea tuturor. De aceea preocuparea lor de bază este să adauge fiecare cîte ceva nou la tot ce e nou. Și nici nu ar putea să fie altfel. Cînd un lucru e al tău cum să nu-l îngrijești și să-l păstrezi, cum să nu-ți fie drag.

„Muncim și construim pentru noi. Viitorul e al nostru". Așa gîndesc toți muncitorii cinstiți, conștienți, care — indiferent de vîrstă — au suflete tinere. Pentru că tot ce-i în țara asta e al lor. Ei sînt azi stăpînii, cei mulți și harnici.

Și Ionescu Aurel e tînăr. Muncește și el într-o fabrică. A luat în primire o mașină, dar... n-o îngrijește. A căzut o piuliță, o lasă căzută. Din cauza asta mașina bate neregulat, dar lui nu-i pasă... Totul în jur îi este indiferent. Nu-l interesează nimic din ce se întîmplă în fabrică sau în afara ei. El e rece la toate. O mentalitate veche îl trage înapoi. Ionescu nu seamănă nici cu Maria Gheorghe, nici cu Tabarcea nici cu Șandor nici cu alți zeci și sute de mii de tineri muncitori plini de avînt, de entuziasm.

Își aduce cîte odată aminte de vremea cînd era ucenic la patron, cînd muncea pînă la istovire pentru un salariu de mizerie. N-avea încotro, soarta lui era în mîinile patronului, care-l putea arunca oricînd pe drumuri. Pe vremea aceea, nevoia era pentru Ionescu cel mai bun sfetnic.

Acum el muncește numai 8 ore pe zi. Nimeni nu-l amenință cu „azvîrlitul pe drumuri". E la el acasă, în fabrica lui... Atunci, de ce nu-și îngrijește mașina, de ce e nepăsător față de tot ce se petrece în jurul lui?...

Ionescu Aurel nu are conștiința faptului că el este unul din milioanele de stăpîni ai țării și are o datorie sfîntă: să-și aducă aportul, cu toate forțele sale, la înflorirea ei. El, Ionescu, e vinovat în primul rînd pentru atitudinea lui. Pentru că azi totul îl îndeamnă să-și îngrijească mașina, să se preocupe și să-și pună mereu întrebarea: „ce aș mai putea face pentru ca să dau ceva în plus patriei față de ce am dat ieri, pentru ca tovarășii mei să procedeze la fel, pentru ca și fabrica în care lucrez să fie dată exemplu".

Vinovați însă se fac și tinerii care-l înconjoară pe Ionescu, în special utemiștii, organizația de bază unde muncește Ionescu, pentru că l-au lăsat într-o astfel de atitudine înapoiată. Lipsa cea mai mare a organizației de bază U.T.M. din fabrica unde muncește Ionescu constă tocmai în faptul că ea a luat în brațe numai pe fruntași, iar pe Ionescu și pe alți cîțiva ca el i-a „uitat".

Organizația de bază U.T.M. are datoria să-și mobilizeze toate forțele — printre care în primul rînd pe tinerii fruntași—pentru a-i aduce la realitate pe cei rămași în urma vieții. Organizația de bază U.T.M. este chemată să lupte împotriva a tot ce este vechi în mintea tinerilor. Ea are datoria să sădească în conștiința tinerilor sentimentul răspunderii față de poporul muncitor, față de viața nouă, socialistă, la a cărei făurire este fiecare chemat să contribuie.

Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan

* * *

A dispărut vitrina cu rebuturi

BÎRLAD (de la corespondentul nostru). Ați văzut desigur cum arată o vitrină cu rebuturi. De după sticlă, orînduite pe rafturi, te privesc produsele prost confecționate. Vinovații lasă în jos capul cînd trec prin fața vitrinei, ceilalți muncitori se feresc ca produsele lor să ajungă în acest loc rușinos.

Cu cîtva timp în urmă și la fabrica de confecții „Proletarul Roșu" din orașul Bîrlad a existat o vitrină cu rebuturi. Acum a dispărut. S-ar părea că la mijloc nu-i „lucru curat". Cel care ține cu orice preț să lămurească situația ca să nu se creadă mai știu eu ce, este tovarășul Vasile Petriman șeful serviciului producție.

— „Nu mai avem vitrină cu rebuturi. Ea a fost transformată în „Vitrina cu produsele de cea mai bună calitate" — îți spune el. Începi să ghicești tîlcul acestor vorbe: beneficiarii întreprinderii nu au mai refuzat nici un produs, iar muncitorii, în marea lor majoritate tineri, se străduiesc să lucreze cu atenție mereu sporită pentru a ridica la înălțimea cuvenită „marca fabricii" lor.

Într-adevăr așa stau lucrurile. Utemiștii și tinerii au fost încadrați în întrecerea socialistă al cărui principal obiectiv a fost și este îmbunătățirea calității produselor. Steagul de brigadă fruntașă în lupta pentru produse de calitate superioară pe fabrică îl deține brigada condusă de Ecaterina Ursu. Nu este nevoie să intri în prea multe amănunte ca să afli cum a reușit să cîștige drapelul. Este bine însă să afli că utemistele Elena Mocanu, Antoaneta Grăjdeanu, Profira Gheorghiță execută ireproșabil toate operațiile ce le sînt repartizate.

Și în brigăzile conduse de utemista Zenovia Vizureanu și de Mihai Costăchescu — unde lucrul este organizat după metoda prod-sincron — s-a înregistrat o creștere simțitoare a calității produselor.

Se vede clar motivul pentru care vitrina cu rebuturi a trebuit să fie înlocuită.

Tineretul din această fabrică desfășoară o activitate susținută și pentru realizarea de cît mai multe economii. În secția croit se aplică acum încadrarea rațională a șabloanelor pe stofă. Cît de însemnată este aceasta se poate vedea din faptul că în decurs de o lună s-au economisit 747 metri de materie primă.

Întrecerea continuă

Muncind sub lozinca: „Să dăm patriei cît mai multe acumulări socialiste peste plan", muncitorii de la Energo-Combinatul nr. 1 Constanța, avîntați în întrecerea socialistă obțin rezultate însemnate.

După ce au întîmpinat cea de a XI-a aniversare a eliberării patriei cu noi succese în lupta pentru realizarea de cît mai însemnate economii, muncitorii tineri și vîrstnici de aci continuă cu însuflețire acțiunea de a da statului pînă la sfîrșitul anului, așa cum le fusese angajamentul, beneficii peste plan în valoare de 1.200.000 lei.

Muncind cu elan, sprijiniți de ingineri și tehnicieni, muncitorii acestei întreprinderi au reușit în ultima perioadă de timp să obțină însemnate reduceri ale consumului specific și consumului propriu al centralelor electrice precum și la pierderile în rețele.

O contribuție prețioasă în acest sens au dat-o inovatorii și raționalizatorii Nicolae Ciocodeică, Alexandru Constantinescu, Spiridon Mecu și alți numeroși inovatori, care prin propunerile lor au făcut posibilă reducerea efortului fizic al muncitorilor, ceea ce a dus la mărirea productivității muncii, factor însemnat în lupta pentru reducerea prețului de cost.

De asemenea, muncitori și tehnicieni ca: Gheorghe Tătîrcă, Emil Simion, Gheorghe Dumitrescu, Marcel Pantelie, Tănase Popescu, Gheorghe Bundă, Alexandru Iorga, Aurel Stinghia și mulți alții merită toată lauda pentru dragostea și conștiinciozitatea cu care muncesc pentru îndeplinirea sarcinilor de plan înainte de termen.

Corespondent
C. CONSTANTINESCU

Prin întreprinderile din regiunea Pitești

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile industriale din regiunea Pitești continuă cu intensitate sporită lupta pentru a da statului pînă la sfîrșitul anului însemnate acumulări socialiste peste plan. Măsurile tehnico-organizatorice luate în acest scop vin în aceste zile să contribuie la îndeplinirea angajamentelor luate.

La trestul II Foraj-Pitești un loc important în cadrul acestor măsuri luate l-a ocupat problema studierii și răspîndirii în cadrul oficiilor, brigăzilor și echipelor a experienței și metodelor avansate de foraj. Mutarea turlelor în picioare, mutarea ansamblelor în blocuri mari, și a instalațiilor în vederea scurtării timpului de foraj și transport, introducerea forajului electric în noi locuri— sînt principalele direcții spre care și-a îndreptat atenția conducerea trestului. Toate aceste măsuri, la care s-a adăugat avîntul muncitorilor, au făcut ca trestul să dea statului pînă în prezent însemnate beneficii peste plan.

Alături de celelalte brigăzi care luptă pentru reducerea timpului de foraj al sondelor, o contribuție de seamă au adus-o și brigăzile de tineret. Brigada condusă de comunistul Vasile Duță de pildă, a săpat sonda nr. 16 cu 31 zile înainte de termen. În obținerea acestui însemnat rezultat și-au adus aportul utemiștii Constantin Voinoiu, Haralambie Mihăescu și tînărul maistru sondor Silviu Pupezescu.

Succese deosebite a obținut și brigada de tineret condusă de brigadierul Marin Vlad. În ultima perioadă, tinerii din această brigadă au dat producției sonda 354 cu 18 zile înainte de termen, iar sonda 257 cu 8 zile înainte de termen. Urmînd exemplul comunistului Sergiu Tănase, utemiștii Ion Dalaban, Petre Constantinescu, Adrian Dicu, Gheorghe Stănescu și Ilie Niță muncesc cu multă dragoste.

Printre întreprinderile regiunii Pitești care în aceste zile se străduiesc să obțină noi succese în lupta pentru îndeplinirea angajamentelor luate de a da patriei tot mai multe beneficii peste plan se află și întreprinderile „Industria locală", „Moara R.P.R.", Întreprinderile comunale Pitești, fabrica de încălțăminte „11 Iunie"-Rîmnicu Vîlcea și altele.

Pînă în prezent, în regiunea Pitești întreprinderile industriale au eliberat statului peste plan acumulări socialiste în valoare de aproape 16.000.000 lei.

Vești de pe ogoarele patriei

S-au treierat ultimii snopi

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). În ziua de 29 august, în întreg raionul Urziceni, campania de treieriș a luat sfîrșit. Ultima comună, Govora, care a avut peste 5.000 hectare numai cu grîu, a terminat treierișul. Lucrările agricole executate de țăranii muncitori cu gospodării individuale, întovărășiții și colectiviștii din raion, după sfaturile tehnicienilor, le-au adus o bucurie bine meritată. Cu toate că timpul a fost în majoritatea lui ploios, producția medie de grîu obținută anul acesta este îmbucurătoare. Gospodăriile agricole colective care au însămînțat grîul în tarlale mari și au efectuat lucrările cu mașinile S.M.T., au obținut recolte frumoase la hectar. Datorită metodelor înaintate pe care le-au folosit, colectiviștii din Colelia au obținut de pe o suprafață de 61 hectare o recoltă de 2.200 kg. la hectar, iar colectiviștii din Coșoreni au obținut de pe 135 hectare o recoltă medie de 1.560 kg. grîu la hectar, situîndu-se printre gospodăriile colective fruntașe pe raion. Deși recolta medie la hectar pe raion în sectorul individual, a fost mai slabă, sînt totuși țărani muncitori care, ascultînd îndrumările tehnicienilor, au obținut între 2.100 pînă la 3.000 kg. grîu la hectar. Un asemenea exemplu de muncă sîrguincioasă l-a dovedit țăranul muncitor Stan C. Gheorghe din Alexeni, care a recoltat de pe hectar 3.100 kg. grîu. O recoltă de 1920—2.100 kg. grîu la hectar au obținut și țăranii muncitori Mîinea Nedelcu, Gh. Bardelea din Bărcănești, Panaete Andrei din Valea Măcrișului și alții.

Odată cu terminarea treierișului țăranii muncitori grăbesc și cu predarea cotelor datorate statului. Pînă în prezent, în întregul raion, planul de colectări la cereale s-a realizat în procent de 90 la sută. Majoritatea țăranilor muncitori și-au predat cotele chiar de la aria de treier. Printre aceștia sînt și țăranii muncitori Tănase Andrei, Oprea Mihai, Răduță Răduță și alții din comuna Armășești.

700 hectare însămînțate cu rapiță

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Zilele trecute a luat sfîrșit în regiunea Craiova treierișul păioaselor. Cei mai harnici la treieriș au fost colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele raioanelor Calafat, Băilești, Segarcea, care au terminat cei dintîi treierișul grînelor. Roadele bogate obținute, i-au convins încă odată de superioritatea executării muncilor agricole la timpul optim. Colectiviștii din comunele Afumați (raionul Băilești), Goicea Mică (raionul Segarcea), de pildă, au obținut peste 2.000 kg. grîu la hectar, întovărășiții din Boureni (raionul Băilești) — mai mult de 1.800 kg. de grîu la hectar, iar cei din Zănoaga (raionul Caracal) au recoltat, pe unele parcele, 2.800 kg. orz la hectar.

Hotărîți ca și în anul viitor să obțină recolte tot mai bogate ei au pornit încă de pe acum la însămînțatul unor culturi. De curînd au început însămînțatul rapiței de toamnă. Ca și în muncile agricole de vară, cei mai harnici au fost țăranii muncitori din raioanele Calafat și Băilești, care au început primii însămînțările. Într-o singură zi în întreaga regiune au fost însămînțate aproape 700 hectare cu rapiță. Însămînțatul rapiței continuă cu intensitate sporită. Odată cu aceasta, țăranii muncitori din regiune execută și celelalte lucrări agricole necesare pregătirii cît mai temeinice a campaniei agricole de toamnă.

Muncă harnică — recolte bogate

● Datorită bunei organizări a muncii și a folosirii tuturor forțelor de muncă, în ultimele zile oamenii muncii de pe ogoarele raionului Tecuci, regiunea Bîrlad, au terminat treierișul păioaselor. În ultimele 5 zile, de exemplu, la majoritatea ariilor din raion s-au treierat cu 8.000—15.000 kg. de boabe mai mult.

Recoltele îmbelșugate obținute de colectiviști au dovedit și în acest an însemnătatea respectării regulilor agrotehnice. Colectiviștii din comuna Țepu, de exemplu, au obținut de pe cele 70 ha. cultivate cu grîu o producție medie la hectar de 2.200 kg. boabe.

● Treierînd ziua și noaptea, țăranii muncitori din comuna Delești, raionul Vaslui, au terminat treierișul primii pe raion. Respectînd regulile agrotehnice, ei au obținut o producție medie pe comună de 2.200 kg. de grîu la hectar.

Predarea cotelor către stat s-a terminat în comuna Delești în aceeași zi cu treierișul.

Primii care au predat cotele au fost țăranii muncitori Ion Munteanu, Vasile Covaliuc, Constantin Duman și alții care au obținut între 2.400—2.300 kg. de grîu la hectar.

Tot satul s-a mutat la arie

Dacă ai ocazia să străbați în aceste zile comuna Vășad din raionul Săcueni, ai impresia că întreaga comună s-a mutat acolo pe cîmp, unde s-au organizat ariile de treier.

Din zori și pînă în noapte batozele înghit snopii cu care sînt hrănite de coșarii Boitor Iosif, Veligdan Alexandru, Havasi Teodor...

Între batozari se dispută o dîrză întrecere.

Colectivul care muncește la batoza numărul 4 a cîștigat drapelul de fruntaș în campania de treieriș. Treierînd zilnic pînă la 20.500 kilograme grîu, muncitorii acestei batoze au depășit planul cu 50 la sută. De dimineață și pînă seara tîrziu, la această batoză este mare forfotă. Care trase de boi sau cai, încărcate pînă la refuz cu snopi aurii, duc la arie rodul muncii țăranilor.

În spatele batozei, cîteva tinere duc pleava departe. Unii țărani urmăresc cum se umplu sacii și din cînd în cînd iau în palmă cîteva boabe, le privesc cu atenție și apoi apreciază în gînd hărnicia gospodarului. Cînd sacii sînt plini, ei îi așează pe cîntar și apoi în căruțe.

Tractorul pufăie din ce în ce mai rar. S-a oprit.

— S-a întîmplat ceva? se întreabă unii. Dar mecanicul Lazăr Gavril le răspunde zîmbind:

— Nu s-a întîmplat nimic, ne mutăm doar mai înainte cu cîțiva pași, lîngă alte stoguri. Snopii care sînt băgați acum în batoză sînt ai țăranului muncitor Crășmar Biaj. Cu pălăria trasă pe ochi, el umblă de colo pînă colo cu nerăbdare, privind boabele care cad în saci, paiele și pleava transportate de cei care îl ajută la treieriș. Ultimii saci s-au umplut. Țăranul Crășmar Biaj privește cu bucurie roadele muncii lui. În anul acesta, aplicînd metodele agrotehnice, el a reușit să obțină 2.350 kilograme grîu la hectar.

Imediat ce grîul a fost cîntărit, prima lui grijă a fost predarea cotelor către stat. Alți țărani își treieră grîul, cîntăresc, încarcă în căruțe și se îndreaptă spre casele lor. Printre țăranii care au treierat și care au obținut o recoltă sporită la hectar se numără și Birtaș Ioan care a obținut 2.700 kilograme la hectar, Bandici Ioan, 2.900 kilograme, etc.

Munca bine organizată la această batoză se datorește în primul rînd delegatului de batoză Vaida Mihai și țăranilor muncitori care treieră. Mecanicul batozar Lazăr Gavril a asigurat în acest interval funcționarea batozei fără nici o defecțiune. Neobosiți la muncă sînt și tovarășii Pop Emil, Gros Gheorghe, Dersidan Iosif, delegați de convoi care contribuie cu dragoste și mult simț de răspundere la transportarea cotelor de la batoze la baza de recepție.

Batozele de pe ariile comunei Vășad treieră fără întrerupere. Aceeași animație, aceeași muncă entuziastă domnește peste tot și va continua pînă la terminarea treierișului.

Corespondent
VISARION BEALCOVSCHI

Cu sarcinile cincinalului îndeplinite

DEVA. — Ceferiștii de la Complexul și Atelierele C.F.R.-Simeria și-au realizat sarcinile prevăzute pentru cinci ani. În fruntea întrecerii socialiste s-au situat muncitorii secției a 5-a vagoane, care au reparat și au pus în funcțiune 780 vagoane peste prevederile planului cincinal.

GALAȚI. — În 4 ani și 8 luni, muncitorii pescari de la întreprinderea piscicolă Tulcea au îndeplinit prevederile planului cincinal. Acest succes se datorește în primul rînd înzestrării întreprinderii cu numeroase ambarcațiuni motorizate și simple, precum și cu diferite unelte de pescuit de înaltă productivitate.

Al doilea spectacol al tinerilor artiști coreeni

Vineri seara, pe scena teatrului de vară din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin", a avut loc cel de al doilea spectacol dat în țara noastră de ansamblul artistic al tineretului coreean.

In program au figurat piese muzicale executate de cor și orchestră sub conducerea dirijorilor Kim Gi-Dok și Hon Sin-Hak, dansuri populare, lucrări vocale și instrumentale. Și-au dat concursul violonistul Piak Ko-Son, dansatoarea Hen Den-Suk, baritonul Ten U-Bon, laureați ai Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia și alții.

Publicul a răsplătit cu vii aplauze măiestria artiștilor coreeni.

(Agerpres)

Festivitatea consacrată aniversării a zece ani de la proclamarea R. D. Vietnam

Vineri seara a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală festivitatea organizată de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea cu prilejul aniversării a 10 ani de la proclamarea R. D. Vietnam.

În prezidiul Adunării au luat loc tovarășii: Al. Moghioroș, Constanța Crăciun, M. Mujic, M. Roșianu, Gh. Vasilichi, M. Suder și Gh. D. Safer.

La festivitate au mai luat parte tovarășii: St. Moraru, D. Simulescu, I. Dumitru, Gh. Diaconescu, I. Mineu, T. Rudenco, Stela Enescu, conducători ai instituțiilor centrale, oameni ai artei și culturii, ofițeri superiori ai forțelor noastre armate și numeroși oameni ai muncii.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Au fost intonate imnurile de stat ale R.P.R. și R. D. Vietnam.

Cuvîntul de deschidere al adunării a fost rostit de tov. M. Roșianu, președintele Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Tov. Gh. Vasilichi, membru al C.C. al P.M.R. a vorbit despre cea de-a 10-a aniversare a proclamării R. D. Vietnam.

La 2 septembrie 1945 — a spus vorbitorul — poporul vietnamez, dînd ultimele lovituri cotropitorilor japonezi care capitulau în fața armatei sovietice și a armatelor aliate, și-a luat soarta în propriile sale mîini, proclamînd Republica Democrată Vietnam. Această zi a devenit cea mai mare sărbătoare a poporului vietnamez. Popoarele iubitoare de pace din toate țările au urmărit ani îndelungați cu simpatie și solidaritate lupta eroică pentru libertate și independență națională a poporului vietnamez

Puțin timp însă după proclamarea R. D. Vietnam poporul vietnamez a fost nevoit să se ridice la războiul drept pentru apărarea patriei, pentru independența sa națională. Timp de 8 ani în luptă pentru o cauză sfîntă poporul vietnamez a făcut dovada minunatelor sale calități.

În focul luptei patriotice el s-a unit în jurul Partidului celor ce muncesc din Vietnam și al guvernului său popular în frunte cu tovarășul Ho Și Min, luptător neobosit pentru eliberarea poporului vietnamez din lanțurile imperialismului.

La conferința de la Geneva, care a avut loc în iulie 1954, pacea în Indochina a fost restabilită. După restabilirea păcii, poporul din R. D. Vietnam condus de Partidul celor ce muncesc a trecut la reconstrucția pașnică a patriei sale, la pregătirea condițiilor pentru unificarea țării.

Odată cu însemnatele realizări pe plan intern, R. D. Vietnam a obținut succese importante în politica externă, prestigiul R.D. Vietnam a crescut mult în Asia și în lumea întreagă.

Poporul vietnamez, care are de învins greutăți însemnate în opera de refacere a țării, se bucură de ajutorul frățesc și multilateral din partea guvernelor Uniunii Sovietice și a R. P. Chineze. Cele 400.000.000 ruble din partea guvernului Uniunii Sovietice și cei 800.000.000 yuani din partea guvernului R. P. Chineze primiți ca ajutor gratuit, vor grăbi ridicarea nivelului de trai al populației și refacerea economiei Republicii Democrate Vietnam

Aplicînd în mod riguros acordurile de la Geneva, recunoscînd totodată dreptul popoarelor Indochinei la o viață liberă și independentă, guvernul R. D. Vietnam a cerut țărilor semnatare ale acestor acorduri să treacă la pregătirea punerii în aplicare a uneia dintre cele mai importante prevederi a lor: organizarea alegerilor generale din Vietnam în iulie 1956. În felul acesta guvernul R. D. Vietnam a reafirmat hotărîrea de a face totul pentru unificarea Vietnamului, ținîndu-se seama de năzuințele vitale ale poporului acestei țări.

Guvernul Ngo Dinh Diem din Vietnamul de Sud, încurajat de cercurile colonialiste agresive, a refuzat să organizeze conferința consultativă cu guvernul R. D. Vietnam în problema alegerilor generale. Această atitudine potrivnică intereselor vitale ale poporului vietnamez constituie o expresie a uneltirilor acelor cercuri care continuă să împiedice slăbirea încordării internaționale.

Popoarele iubitoare de pace din Asia și din lumea întreagă condamnă cu asprime aceste manevre care urmăresc torpilarea acordurilor de la Geneva.

Poporul romîn — a spus în încheiere vorbitorul — nutrește sentimente de caldă și frățească prietenie față de poporul vietnamez. El a urmărit cu simpatie și solidaritate lupta eroică pe care poporul vietnamez a purtat-o ani îndelungați pentru libertatea și independența patriei sale și se bucură de fiecare succes pe care poporul vietnamez îl cucerește astăzi în plină construcție pașnică.

La cea de-a 10-a aniversare a R. D. Vietnam, alături de sutele de milioane de prieteni pe care acest minunat popor îi are în întreaga lume, poporul romîn salută cu bucurie eroicul popor al Vietnamului și-i urează înfăptuirea grabnică a nobilelor sale idealuri: reconstrucția țării, unificarea națională, libertatea întregului popor.

Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze. Cei prezenți au făcut o caldă manifestare pentru prietenia dintre poporul romîn și poporul vietnamez, pentru întărirea păcii în întreaga lume.

A urmat un program artistic la care și-au dat concursul soliști ai Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. și orchestra de muzică populară a ansamblului artistic al M.A.I.

LITERATURĂ-ARTĂ

Victor Tulbure

VARĂ FIERBINTE

Fragmentele pe care le publicăm reprezintă partea finală a poemului „Vară fierbinte". In primele două capitole, autorul a înfățișat eliberarea satului Ojder de către armatele sovietice și începutul unei vieți noi pentru țăranii muncitori în gospodăria colectivă al cărui președinte este Boroș.

Nopțile albe

Casa-i veche dar de zid,
Are bîrne bune
Și ferești spre răsărit
Și-n spre soare-apune.

Patru hornuri urcă fum.
Iarna-i cald și-n tindă.
Vara, iedere, duium
Năclăiesc pe grindă.

De la poartă la pridvor
Drumu-i prin grădină
Unde meri într-un picior
Ies și ți se-nchină.

A-ngrijit cît fu morar
Kerekes, o vreme,
Pe răzoare flori de jar
Crini și crizanteme.

Dar acuma pe răsad
Moare trandafirul.
Buruiana ține vad
Și stăpîn e pirul.

In grădină, dimprejur,
Năpădesc ciulinii
Să nu-i ducă de chiabur
Vorba-n sat vecinii.

Lungi perdele în privaz
Ca în vremuri bune,
De arnici și de atlaz
Kerekes — nu pune.

Umblă-anume peticit
Clopul spart anume-i
Ca să treacă pricăjit
In privirea lumii.

Cîteodată pe-noptat,
Cînd în nori e luna,
Fulgerele cînd s-abat
Și vestesc furtuna,

Vine-un oaspe mohorît,
Din păduri, din ceață,
Cu veston închis la gît
Și cu aspră față.

Necuratul musafir
Pe cărări dosite
Duce pușca sub mundir,
Iar sub brîu cuțite.

Și se-arată pe furiș
Că de sat i-e teamă
Și trăiește în desiș
Și Uzdup îl cheamă.

Gazdă-i Kerekes de hoți.
Doar la el acasă
Se adună lotrii toți
Seara cînd se lasă.

Lămpile se sting atunci,
Glăsuiesc în șoapte
Iar Uzdup le dă porunci
Lotrilor de noapte.

*

Margit Kerekes ținea
Pe genunchi alțița.
O cusea. Dar nu cusea
Ci pîndea portița

Și-i de două zile dus
Taică-su de-acasă
Și dă soarele-n apus
Luna dă să iasă,

Urcă stele în pridvor
Peste-ntunecime.
...Și la ușă nu-i zăvor
Nu-i pe uliți nimeni.

Stă pe margine de pat
Fata cea frumoasă.
Și zăvodul e legat
Și-i doar ea acasă.

Se-nălbesc de lună brazi.
Se-nălbesc alunii.
Șade fata în privaz
In bătaia lunii.

Peste umeri revărsat,
Impresoară patul
Păru-i lung, despieptănat,
Negru ca păcatul.

Și i-s ochii de pelin,
De jăratec gura,
Sînu-i mic, rotund și plin
Cu sfîrc copt ca mura.

Și răsar rotunzi și goi,
De sub tort subțire.
Gemeni sînii amîndoi
Dornici de iubire.

Prin vestmînt de borangic
Ce-l îmbracă seara
Se străvede șoldul mic,
Coapsa ca vioara.

Și-i zăvoru-nlături dat
Și mi-i singurică
Și așteaptă un bărbat
Cu mustața mică.

Un om tînăr, uscățiv,
Galben ca nisipul,
Ce-și ferea în colectiv
De privire chipul.

Iată-l! I-a adus cercei.
Salbe sunătoare,
Că-l topește dorul ei
Și-o-ndrăgește tare.

Zorii-l prind cu capu-n mîini,
Doar la ea i-e gîndul,
Zile lungi și săptămîni
Nopți întregi de-a rîndul.

C-a văzut-o goală-n rîu
Inotînd ca mreana.
Și i-e dorul fără frîu
Inima ca rana.

Dar și fata pe pîndar
Mi-l știa aproape,
Trupu-i alb de nenufar
Și-l plutea pe ape.

Iar în ceasul viorîu
Cînd ieșea-n răchită,
Cu tot mijlocu-i mlădiu
Se lăsa pîndită.

De-atunci sînge nărăvaș
In flăcău se-aprinde.
Pentru-o gură, pătimaș,
La vrăjmași s-ar vinde.

Și-l momiră c-un sărut
Muieresc dușmanii,
Iar flăcăul și-a vîndut
Sufletul satanii.

Și-a fugit din colectiv,
S-a pierdut în codru,
Omul tînăr, uscățiv,
Să se facă lotru.

Ii ard ochii de cărbuni
Parcă-i arătare.
Ziua umblă-n văgăuni,
Noaptea-n drumul mare.

Și pe Lotrița, de-atunci.
Scursă-i apă multă.
Azi îi dă Uzdup porunci
Iară el le-ascultă.

*

Cîtva timp jeli prin sat
Tinga unei mume:
— „Fiu nevrednic mi-a fost dat
Să aduc pe lume.

Șarpe încălzii la sîn.
Țîță-am dat năpîrcii.
Adăpai cu-a mele mîini
Rodul mînătîrcii.

Soi nevolnic, putregai,
Inhămat la rele,
Fostu-i-ai toiag de pai
Bătrîneții mele.

O cătea cu coada-n sus
Te-a momit fierbinte
Și în codru mi te-a dus
Și te-a scos din minte.

Să te-nsemne fieru-ncins
Duhul să ți-l soarbă,
Să-ți rămîie neamul stins
Și sămînța oarbă".

...Și de cină și de prînz
Își uita bătrîna
Și-a orbit de-atîta plîns
Și-o-nghiți țărîna.

*

Caldă noapte de gustar,
Albe nopți de vară!
Luna a spoit cu var
Cîmpul de secară.

In podgorii struguri copți
Se-ndulcesc ca mierea.
Greerii albastrei nopți
Bat în zimți tăcerea.

Ațipește în cimpoi
Doina cea bătrînă.
Doarme baciul lîngă oi,
Ciinii lîngă stînă.

Și cu frunți proptite-n cer,
Adunați grămadă,
Dorm bătrîni, sub lăicer,
Munții de zăpadă.

Peste prunci în somn visînd
Dulce țîța mumii,
Luna, cerul colindînd,
Cearnă pace lumii.

Dar aicea în Ojder,
Luminînd comuna,
Peste crîng și sat, străjer
Nu e numai luna.

Că un geam e luminat
In tăcerea-adîncă
Și nedesfăcut un pat
Mai așteaptă încă.

Pînă-n zori, aci-n tavan
Pîlpîie lămpașul
Și e treaz un milițian —
Radu Cumpănașu.

Sînt pe masa lui hîrtii
Multe adunate,
Despre lotri mărturii,
Despre-a lor păcate.

„Duceam grîul în convoi
Către colectare.
Și ne ies în cale doi
Din Poiana Mare.

Unu-i îndesat la trup
Altu-i slab ca vrejii.
Și-am ghicit că e Uzdup
Iar cellalt că-i Dezsi.

Da' eram pe semne mulți —
Ce mai tărăboiul! —
Că ne-ar fi lăsat desculți
Și-mi prădau convoiul...

Altul:
„... Iarna cînd mă-ntorc
noaptea prin ogradă.
Văd: cotețu-i fără porc
Sînge-i pe zăpadă.

Un orfan:
„Dinspre Fîntîni,
Joi, după drăgaică,
Ne-au călcat cu arma-n mîini...
Și de-atunci n-am taică".

Scrie-un baci:
„veniră trei.
Hodineam sub stele.
Impușcară doi dulăi
Și-au furat trei miele".

Un raport:
„Au atacat
Postul de la vie.
Caporalul Stratulat
Mort la datorie"

Altul:
„Noaptea pe la trei
Pe un vînt năprasnic
La Gostatul din Odăi
L-au ucis pe paznic".

Alte case, alte porți
Sparte-n tîlhărie.
Despre jafuri, despre morți,
Despre toate scrie.

Ar izbi cumplit în noi
Căci cumplit îi doare
Vadul vieții noastre noi
Și biruitoare.

Ne-ar săpa la toți mormînt
De le-am sta în ghiară.
Dar pieri-vor pe curînd
Căci li-i dat să piară.

Cei ce-n sînge-s amețiți
Și-n omor sînt meșteri
Sînt de viață izgoniți
Și-amurgesc în peșteri.

Iar cenușa lor în vînt
O s-o poarte vîntul
Căci n-au loc pe acest pămînt
Și nu-i vrea pămîntul.

*

Cei ce-n codru mi s-au dus
La amurg de soare
Și lui Boroș gînd i-au pus
Ca să mi-l omoare.

Că pe-al nostru larg ogor
Crește pînea-n lege
Și e omul muncitor
Cel care-o culege,

Că avem puterea-n mîini
Și nu-i gol ceaunul,
Că-n Răscrucea cu Fîntîni
Nu e rob niciunul,

Și că tîmple colilii
Buchea o-nvățară
Și cravate purpurii
Pruncii își legară.

De aceea mi l-au pus
Hoți de drumul mare
Gînd lui Boroș, în apus
Ca să mi-l omoare.

Și de aceea în Ojder
Luminînd comuna
Peste colectiv străjer
Nu mai e doar luna.

Asfințit de vară

Asfințește ziua iar,
Vara asfințește.
Griul nostru în hambar
Pînă-n grindă crește.

Și au fost mănoase ploi
Și-au căzut tot anul —
Cu dinți mulți de păpușoi
Ride-n soare lanul.

Vom avea de-acu mălai
Și destule pite
Și bucate pînă-n mai
Multe și sporite.

Vom da parte tuturor
Dar vom fi mai darnici
Cu acei ce pe ogor
Fost-au fost mai harnici!

Impleti-vom mulți colaci
Pentru slava muncii —
Pentru pruncii vîrcolaci
Dac'așa ni-s pruncii.

Chiar și bietul greeruș
Va primi grăunțe
De-o să zică din arcuș
Să-nsenine-o frunte.

*

...Asfințește ziua-n văi,
Vara asfințește,
De trei nopți și zile trei
Boroș meșterește.

Bate-n cuie gardul nou,
Nalță o ulucă,
Zugrăvește un panou
Și de-abia îmbucă.

Ba-ntre oameni, ba la sfat,
Ba la colectivă —
Somnului parcă-i e dat
Omul împotrivă.

Tunde iarba. Smulge spini.
Pregătește steaguri
Și le-nfige în țîțîni
Și în prepeleaguri.

Că în strai împrimenit
Țara se îmbracă
Și nu-i vreme de dormit,
Nici de stat oleacă.

August douăzeci și trei
Pragul ni-l va trece
De la zorii lui dintîi
Au trecut ani zece.

Pică frunza din platani,
Spumegă Lotrița,
Azi cu țara zece ani
Va-mplini fetița.

Bate vîntul cătinel
Freamătă poiana.
Și mi-i Boroș numai el
Și cu fetișcana.

Inserează. Grijuliu
Către ceruri cată.
Nici o stea cu sclipăt viu
Nu i se arată.

Că e ceru-nourat
Și pornit a ploaie,
Fulgerul îndepărtat
Zarea o-ntretaie.

Cu pași goi fetița lui
Fuge prin ogradă
Și adună-n poală pui
Și-i așează-n ladă.

Sînt crescuți din grija ei,
Ea le e stăpînă
Și le dă grăunți de mei
Și-i culege-n mînă.

Și îi duce la culcuș
După ușă-n tindă
Unde cîntă-un greeruș
Toată noaptea-n grindă.

Dar de ce privește-amar
Boroș? Ce-l frămîntă?
Gîndul i-l ghicește doar
Fata și-i cuvîntă:

— „Taică, norii-s trecători,
Ploaia n-o să vină
Și-o să fie de cu zori
Mîine zi senină.

Și va fi pe uliți cînt,
Joc va fi-n răscruce
Cu buchete la mormînt
Iarăși ne vom duce".

Sărutîndu-și pe obraz
Fata cea cuminte,
Boroș umbra de necaz
Și-o goni din minte —

Iar în suflet, împăcat,
Gîndul și-l termină:
„Iată ce mlădițe-a dat
Pomul de lumină!"

Dar ce vînt i-a răscolit
Liniștei cenușa?
Nu e vîntul ce-a trîntit
De perete ușa.

Și nu-s oaspeți dragi și scumpi
Cei ce pragu-i calcă
Ci sub brîul gros au plumbi
Și au colți sub falcă.

Și-n spre el nu i-a mînat
Teama de furtună
Și nici ceasul înoptat,
Cerul fără lună.

Și nu daruri duc în mîini
Flinte duc, cuțite, —
Și li-s rînjete de cîini
Fețele cumplite.

Și nu-i om, chiar de așa
Il arată chipul,
Cel ce-n prag acum îi sta
Galben ca nisipul.

Nici de cellalt, îndesat
Cu venin întrînsul
Om să-i spui ar fi păcat
Că nu-i om nici dînsul.

Iși trăiesc prin văgăuni
Zilele nătînge
Și duhnesc a mortăciuni
A jivini și-a sînge.

Vînt mai tare s-a-ntețit.
Zarea-i de cenușă.
Nevăzută a pierit
Fata după ușă.

Ca pumnale de oțel
Le era privirea.
Și doar Boroș, numai el,
Le-a zărit sticlirea.

Și îi stau înfipți adînc
Ochii ei în minte.
Chinglie de fier îl string
Simte-n coate hinte.

Ca un fulger albăstrui
Biciuind durere
Il ard ochii fetei lui
Și îi dau putere.

Tunetul prin nori de tuci
Parcă stînci prăvale.
El știa: „e-acu-n răscruci
Și coboară-n vale"

„Cîine! Cîți is în partid?"
Tace mut ca huma —
Dar știa: „pe lîngă zid
La partid e-acuma".

Fruntea i-o izbesc din plin.
Crește-n piept arșița...
Dar știa: „încă puțin
Și-a ajuns fetița..."

Da. Cu trupul sfîșiat
Prunca se aciuă
Unde geamu-i luminat
Pînă-n zori de ziuă.

Sări, bădiță, că-n Ojder
Pragul ni-l călcară
Și pe taica, sub jungher
Lotrii mi-l omoară.

Zace Boroș în pridvor
Năclăit de sînge
Rănile amar îl dor
Insă dinții-și strînge.

Și mi-i ochiu-nlăcrimat:
Ochiul sînge stoarce
— Unde-i prunca?
— E prin sat.
Dar în gînd: „Se-ntoarce!"

Fug acum pe unde pot
Se ascund vrăjmașii,
Căci, venind cu ea cu tot
Se-ntorceau ostașii.

Prin hîrtoape, prin mohor,
Pașii bravi cutează
Și e-n fruntea tuturor
Fata cea vitează.

Parcă-i comandant de oști
Boroș Marioara
Sufletul i-l recunoști
Dogorind ca para.

Calcă bezne și stihii
Fata cea voinică,
Ura-i fulgerînd mînii
Satul mi-l ridică.

Și se iscă făclieri
Bezna s-o despice —
Cei ce robi au fost mai ieri
Sub jandarmi și bice.

Și topoarele din mîini
Buze au tăioase.
E răscrucea cu fîntîni
Vuiet lung de coase.

Spăimîntat spre codru-acum
Ar fugi vrăjmașul
Dar mi-l seceră din drum
Radu Cumpănașu.

*

Norii-n vînt s-au spulberat.
Peste steaguri roșii,
Zorile se-aprind în sat
Și zvonesc cocoșii

La răscruce-n colectiv,
Prăvălit pe-o rînă,
Un om tînăr, uscățiv,
Zace în țărînă.

Zace-n drum, stîlcit, scuipat
Cu urzici la creștet
C-a fost suflet blestemat,
Găunos și veșted.

Și cenușa lui în vînt
O s-o poarte vîntul,
Că nu-l vrea, nici în mormî
Pe tîlhar pămîntul.

*

Ziua nu rămîne-n loc,
Noaptea se petrece
Peste stavili și obroc
Apa vremii trece.

Unde-și mînă în șuvoi
Apele Lotrița,
Merg alături amîndoi
Boroș și fetița.

Să-mpresoare pe-un mormî
Roșii flori ca jarul
Lin să-și doarmă în pămînt
Somnul — grădinarul.

Amuți departe-n zări
Vîntul cel năprasnic
Și-n Ojder au fost cîntări
Și pe uliți praznic.

Da. Au fost furtuni și nori.
Toate-s spulberate.
Fata care strînge flori
A avut dreptate.

Pentru ceasul ei de foc
Oastea și poporul
A dus braț la cozoroc
Și i-a dat onorul.

Și în semn de cald salut
Pe cuprinsul țării
Pentru fată au bătut
Toba pionierii.

Fata însă își stergea
Fruntea de sudoare
Ca-n răgaz de luptă grea
După încleștare.

Și gîndind în sinea ei
La ce-a fost nainte,
Clipele de vîlvătăi
Ii veneau în minte.

Pe cînd vara, dragii mei,
Asfințea fierbinte.

Pe scurt!

Arta prietenilor mongoli

Clișeul din ziar, reproducere tipărită la rotativă în alb-negru, nu poate reda nici pe departe atmosfera cîmpului în timpul muncilor agricole de vară, coloritul luminos al tabloului original înfățișînd o familie de țărani mongoli care a poposit pentru odihnă. Dar și așa putem totuși să ne facem o idee despre ceea ce a urmărit artistul pictînd un moment atît de caracteristic vieții oamenilor simpli din îndepărtatele stepe ale Mongoliei populare. Munca a fost spornică, se pare, de vreme ce fețele personajelor din tablou respiră mulțumirea, satisfacția de a fi dus la bun sfîrșit o treabă importantă. Totodată ei îl privesc cu reproș, unii ironic, pe cel care — cine știe — s-a lăsat pe tînjală, nu-și vede de treabă cum se cuvine. Tînărul ar vrea să pară indiferent, dar nu-și poate ascunde stînjeneala...

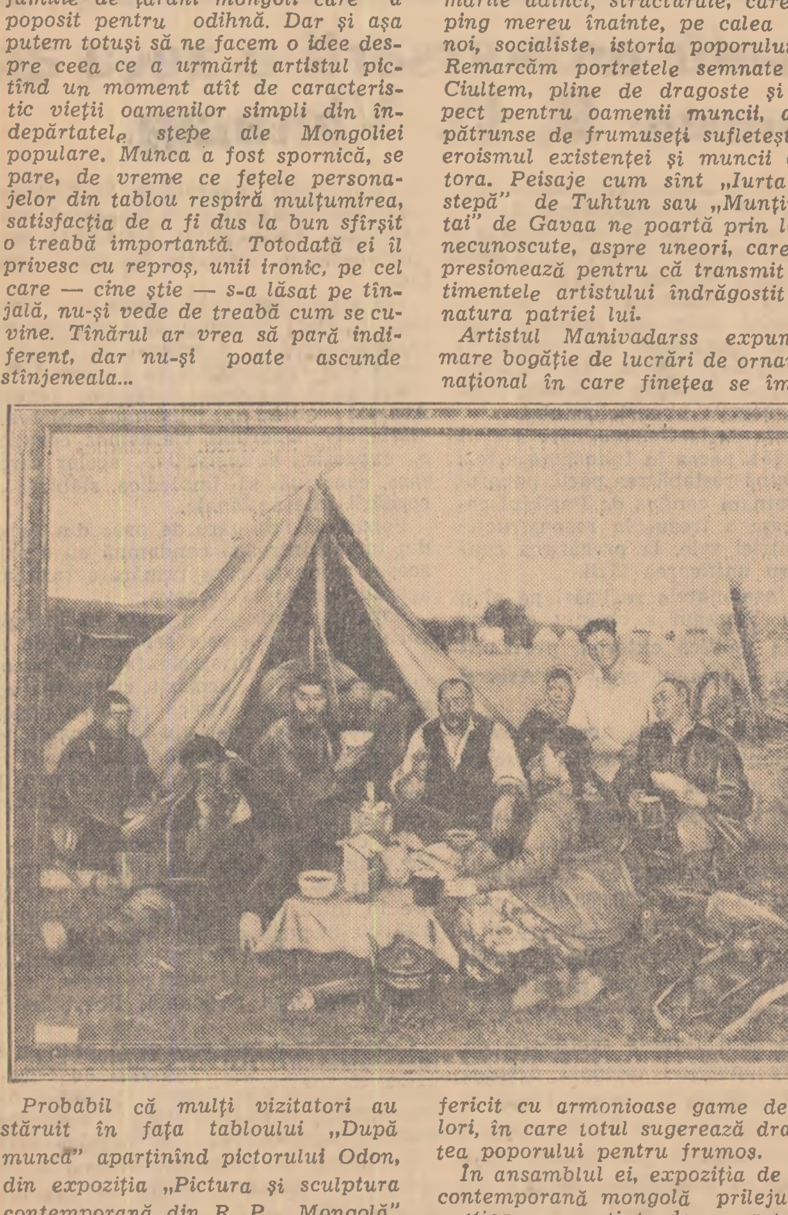

Probabil că mulți vizitatori au stăruit în fața tabloului „După muncă" aparținînd pictorului Odon, din expoziția „Pictura și sculptura contemporană din R. P. Mongolă" deschisă acum în sala Dalles din Capitală. Și desigur nu e singura lucrare din expoziție care-ți lasă bogate impresii.

Prietenii noștri din îndepărtata Mongolie ne oferă în operele lor plastice și alte imagini vii, optimiste, despre viața lor, despre transformările adînci, structurale, care împing mereu înainte, pe calea vieții noi, socialiste, istoria poporului lor. Remarcăm portretele semnate de Ciultem, pline de dragoste și respect pentru oamenii muncii, adînc pătrunse de frumuseți sufletești, de eroismul existenței și muncii acestora. Peisaje cum sînt „Iurta în stepă" de Tuhtun sau „Munții Altai" de Gavaa ne poartă prin locuri necunoscute, aspre uneori, care impresionează pentru că transmit sentimentele artistului îndrăgostit de natura patriei lui.

Artistul Manivadarss expune o mare bogăție de lucrări de ornament național în care finețea se îmbină fericit cu armonioase game de culori, în care totul sugerează dragostea poporului pentru frumos.

In ansamblul ei, expoziția de artă contemporană mongolă prilejuiește prețioase cunoștințe despre arta îndepărtatului popor prieten.

MIRCEA ANDREI

O originală formație muzicală din R. D. Germană

Zilele trecute a sosit la București o originală formație muzicală din R. D. Germană care a prezentat pînă acum două concerte în sala Dalles și a plecat în turneu prin țară. Formația este un cvintet alcătuit din Hans Boll, laureat al Festivalului de la București, Roland Zimmer, laureat al Festivalului de la Varșovia, Christine Becker, Hans Melde și Günther Rosenetzki. Originalitatea ei rezidă atît în structura instrumentală — 3 acordeoane de concert, un contrabas și o chitară — cît și în repertoriul prezentat.

Cvintetul condus de Hans Boll a interpretat lucrări de diferite genuri: piese originale pentru acordeon sau chitară, prelucrări de muzică populară, aranjamente după creații ale compozitorilor germani și romîni ș.a. Astfel s-au putut asculta cele trei piese de Zilcher, precum și Toccata de H. Hermann, Preludiul și fuga pentru acordeon solo de M. Saiber — lucrări în stil neoclasic, cu o structură polifonică complexă, executate cu o remarcabilă măestrie și muzicalitate de Hans Boll (solo) sau de întregul cvintet. Prelucrările de muzică populară aparțin lui Hans Boll (variațiuni pe tema cîntecului popular „Mă dusei la fîntînică"), H. Müller (vals din Germania de nord), W. Schneider (Dansuri din Hohenheim). Hans Boll a mai prezentat și o altă compoziție proprie: „Fantezia sorbă", inspirată din teme muzicale ale acestei minorități naționale de origină slavă din R. D. Germană. Cu interes au fost urmărite, într-o interpretare foarte colorată, dansul saboților din „Țar și teslar" de Lortzing, „Paganiniana" de M. Brehme, „Campanella" de Würthner (un fel de parafrază după Liszt) și „Fandangillo" de Turina (solo chitară).

Piesele în a căror execuție muzicienii germani au obținut cel mai frumos succes au fost „Rapsodia romînă" nr. 1 de George Enescu și „Hora staccato" de Dinicu. Reducerea acestor lucrări pentru formația de față a fost realizată cu gust, ingeniozitate și măestrie de Christine Becker și de Hans Boll.

Vizita muzicienilor germani și concertele lor constituie adevărate manifestări ale prieteniei care leagă popoarele din R.P.R. și R. D. Germană.

PETRE VEDEA

Nejustificată scoatere de pe afiș

Multă vreme vor rămîne în sufletele tinerilor care au văzut filmul sovietic „Tinerețe zbuciumată" ecourile acestei minunate opere de artă, plină de lirism și romantism revoluționar inspirator de avînt.

Tinerii — și mai cu seamă cadrele utemiste — au prețuit acest film ca pe o adevărată lecție de viață. Din exemplul destinelor eroilor filmului „Tinerețe zbuciumată" tinerii noștri spectatori au de tras bogate învățăminte, iar din experiența comsomoliștilor înfățișați în film, ei își pot însuși idei pline de conținut despre felul în care trebuie să-și ducă activitatea de zi cu zi, să se călească asemenea unor adevărați revoluționari, înflăcărați patrioți și entuziaști constructori ai socialismului. Nu este nevoie să pomenim decît de episodul pantomimei satirice împotriva elementelor înapoiate, a bețivilor și a cosmopoliților amatori de dansuri ridicole „la modă", ca să vedem cît ar cîștiga activitatea organizațiilor U.T.M. aplicînd metodele de muncă vii și atractive ale comsomoliștilor redate expresiv în acest film.

Dar din păcate Direcția difuzării filmelor, netinînd seama de valoarea educativă a acestei creații remarcabile și repartizînd mecanic filmele, după criterii arbitrare, a găsit cu cale să scoată „Tinerețe zbuciumată" de pe afișul mai multor cinematografe, după ce a rulat doar timp de o săptămînă în Capitală lăsîndu-l numai la cinematograful „Nicolae Bălcescu". Dar nu numai atît. Din numeroasele ecrane de provincie numai trei mai prezintă acest film în orașele Arad, Bacău și Craiova. Iată dar cum un film de o asemenea însemnătate pentru tineret este bagatelizat, în loc să fie valorificat la maximum.

Dacă s-ar fi orientat just, Direcția difuzării filmelor ar fi găsit căile cele mai bune pentru ca, în colaborare cu organele U.T.M., cu Ministerul Invățămîntului și alte foruri să asigure o participare masivă a tineretului la reprezentarea acestui film, a cărui răspîndire cît mai largă nu poate decît să folosească cauzei educării tinerei generații. Credem că dăm glas dorinței tinerilor exprimînd dezideratul de a vedea filmul „Tinerețe zbuciumată" reprogramat cît mai curînd, în cît mai multe cinematografe, de a se pune la dispoziția cluburilor, căminelor culturale, școlilor etc. acest film.

In același timp, organele și organizațiile U.T.M. — chemate să folosească larg filmele în scopul educării tinerei generații — sînt datoare să popularizeze prin toate mijloacele filmul, organizînd vizionări în colectiv și discuții în jurul acestei emoționante realizări cinematografice despre care putem spune fără exagerare că merită să fie un prieten drag al tinereții noastre.

ANA MIHAILESCU

Aşa se munceşte la „Encel Mauriciu"

O întreprindere nouă străjuieşte una din marginile oraşului Tg. Mureş. Numeroase piese de schimb pentru industria textilă şi confecţii sînt fabricate astăzi în întreprinderea „Encel Mauriciu", înlocuind cu succes piesele de import. În halele mari, luminoase, pot fi văzuţi mulţi tineri lucrînd cu atenţie, cu migală la piese pe care mulţi dintre ei le văd acum pentru prima dată. Şi fiecare dintre aceste maşinării mici aduce în viaţa tinerilor ceva nou.

În viaţa şi munca lor din uzină totul ar putea fi asemuit cu o trîntă cu necunoscutul. O trîntă din care aceşti tineri însetaţi de cunoştinţe ies aproape întotdeauna biruitori. Nu ştiu astăzi un lucru? Nu-i nimic. Nu se sperie. Ei ştiu să transpire, să-şi frămînte capul ca mîine să ştie. Şi în această luptă cu necunoscutul, ei au găsit un serios sprijin în organizaţia U.T.M. care-i îndrumă, îi sprijină dacă încep să se clatine, le insuflă curaj, îi ajută să învingă.

Adalbert Ianoş din brigada nr. 2 a venit astă toamnă în întreprindere după absolvirea unei şcoli profesionale. Experienţă nu avea. Şi cînd a văzut piesele noi, complicate, care trebuiau lucrate la strung, a început să-şi piardă curajul. Membrii comitetului U.T.M. au stat de vorbă cu el şi au cerut de la comitetul de partid un muncitor vîrstnic care să-l ajute în învăţarea temeinică a meseriei. Astăzi Ianoş se numără printre cei mai buni strungari ai întreprinderii, iar de zilele pline de incertitudini îşi aduce aminte zîmbind. „De, ce să-i faci... Se mai întîmplă".

Dar aceste „întîmplări", frămîntări, dorinţi, sînt urmărite cu atenţie de organizaţia U.T.M. care intervine ori de cîte ori este nevoie, fără zgomot, de multe ori pe nesimţite, însă întotdeauna cu succes.

„Oamenii trebuiesc ajutaţi să-şi cunoască mai bine meseria. Iar în întreprinderea noastră problema ridicării calificării tinerilor se pune poate cu mai multă seriozitate ca în altă parte" — aşa a considerat organizaţia U.T.M. Şi măsurile pe care le-a luat, propunerile făcute s-au bucurat de sprijinul organizaţiei de partid, a conducerii întreprinderii şi a tuturor muncitorilor. Au apelat la muncitorii vîrstnici să-i ajute pe tineri şi aceştia au făcut-o bucuroşi. Au îndrumat tinerii spre citirea literaturii sovietice de specialitate, reuşind ca de la 5-7 cititori cîţi consultau aceste cărţi în urmă cu cîteva luni, acum să existe aproape 50 cititori permanenţi. Printre aceştia se numără şi cei care înţeleg cărţile în limba rusă, cum sînt Ludovic Braies, inginerul Mihai Vizi şi alţii.

Pînă aici toate bune: tinerii îşi văd de treabă, comitetul U.T.M. aşişderea, deci nici un motiv pentru îngrijorare. Iată însă — fiindcă există şi aici un „însă" — că se găseau utemişti care ocoleau munca organizaţiei, activitatea obştească. Puţini ei, dar mai sînt şi acum. Francisc Kis, de pildă, se eschiva dibaci pentru a se dedica doar canotajului, Dora Munteanu fricoasă, timidă, părea că nu-i bună de nimic, Iosif Mogoş se ţinea de „golănii"...

S-a discutat cu ei, totuşi fără rezultat. Pentru munca lor în producţie nu aveai ce să le reproşezi. Se fereau însă făţiş sau pe ocolite cîte odată, de la sarcinile sociale. Comitetul U.T.M. a analizat această stare de lucruri şi a ajuns la concluzia că aceşti oameni pot fi antrenaţi în munca obştească nu prin cicăleli, ci printr-o activitate care să corespundă însuşirilor şi dorinţelor lor. Şi rezultatele se văd azi.

Francisc Kis este rectificator. Dacă-l întrebi despre gîndurile de viitor, îţi va răspunde cu tonul cel mai firesc că se va înscrie la şcoala de artă dramatică ce s-a deschis de curînd la Tg. Mureş şi că vrea să devină artist. Şi nimeni din jurul lui nu se miră. Organizaţia U.T.M. a stimulat această dorinţă a lui Kis şi i-a dat o sarcină care să-i placă. Astăzi el este un membru de bază al brigăzii artistice de agitaţie, iar această activitate nu-l împiedică cu nimic să practice şi sportul său preferat — canotajul.

...Îşi făcuse apariţia în fabrică ca o fată timidă, fricoasă chiar, după cum povesteau unii tovarăşi şi a întins o mînă moale cînd s-a recomandat: Dora Munteanu.

Dincolo de marginile oraşului Tg. Mureş nu a trecut. Şi ce mult ar fi vrut să cunoască şi alte meleaguri! Dorinţa lui Dora de a-şi cunoaşte patria, frumuseţile ei, a fost stimulată de organizaţia U.T.M Şi iat-o pe Dora făcînd primul drum spre piscurile înalte ale munţilor. „Mica", „fricoasa" Dora a îndrăgit în excursii viaţa în colectiv şi alături de tovarăşii ei nu se teme acum de greutăţile urcuşului. Ea va deveni un bun turist.

Într-o bună zi, lui Carol Feher i-a trecut prin minte că ar fi cazul ca tinerii care au căzut sub influenţa dăunătoare a unor apucături decadente, cosmopolite, să fie luaţi în focul satirei. A venit la comitetul U.T.M., au discutat, s-au gîndit în fel şi chip — şi aşa s-a născut un dans care, în interpretarea strungarului Feher, caricaturizează cu deosebită forţă satirică apucăturile acestor tineri, reuşind să trezească dispreţul spectatorilor faţă de aceştia. Dansul executat de Carol Feher, stîrneşte hohotele de rîs ale publicului, făcînd anumite feţe să roşească. Între ele şi Iosif Mogoş.

Acum altfel stau lucrurile... Cu capul plecat puţin pe vioară, cu privirea aţintită undeva, pe un portativ nevăzut, cîntă Iosif Mogoş. Nu-i pasă de timp. Cîntă şi e mulţumit. Brigada artistică de agitaţie are acum în el un om de bază care îndeplineşte cu tragere de inimă şi celelalte sarcini sociale ce i se dau. Organizaţia U.T.M. a ştiut să-i valorifice înclinaţiile.

Aşa se munceşte în organizaţia U.T.M de la „Encel Mauriciu" din Tg. Mureş. Şi tinerii sînt voioşi şi activi pentru că au găsit în familia utemiştilor acea forţă capabilă să-i ajute în orice împrejurare, pentru că fiecare dintre ei simte că de el se ocupă cineva parcă în mod deosebit, şi că acest cineva a intervenit întotdeauna, tocmai în momentele cînd era necesar.

EVA SZILAGY

Vizite ale oaspeţilor străini

La invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor, numeroase grupuri de oameni ai muncii şi delegaţii sindicale de peste hotare vizitează ţara noastră.

În prezent, sînt în vizită la noi în ţară, delegaţii sindicale din Franţa, Austria, Israel şi Islanda. În ultimele zile, oaspeţii au vizitat în Capitală Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej", spitalul de copii „Emilia Irsa", Palatul Pionierilor, muzee şi instituţii culturale. Oaspeţii au vizitat, de asemenea, gospodăria agricolă de stat Bragadiru, muzeul Doftana, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, fabrica de ciment de la Fieni etc.

Alţi oaspeţi ai Consiliului Central al Sindicatelor îşi petrec concediul de odihnă în staţiunile balneo-climaterice din ţara noastră.

La Sinaia îşi petrec concediul de odihnă Herbert Warnke, preşedintele Federaţiei Sindicatelor Libere Germane, un grup de 23 activişti sindicali, muncitori şi tehnicieni din U.R.S.S., în frunte cu A. A. Zaharov, şef de sector în secţia internaţională a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, un grup de 20 de oameni ai muncii din R. P. D. Coreeană, printre care şi Eroii Muncii Socialiste Kim En Cior, comandantul unui vas de pescuit, Li Cian Sun, montor, Li Cjan Hva, muncitor la o gospodărie agricolă de stat, precum şi un grup de 9 activişti sindicali, muncitori şi tehnicieni din R.P. Albania, în frunte cu Sulo Mushi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Albania.

În staţiunea Călimăneşti îşi petrec vacanţa Germaine Guille, şi Jules Duchat, secretari ai Confederaţiei Generale a Muncii din Franţa, iar la Predeal, Meijer Maurits, şeful secţiei internaţionale a Sindicatelor Unite din Olanda.

(Agerpres)

Au început cursurile şcolare şi universitare

Din primele zile

Au început în toată ţara cursurile şcolilor şi institutelor de învăţămînt superior. S-a deschis un nou an de muncă, de griji şi bucurii.

Pregătirile pentru deschiderea noului an nu s-au mărginit numai la amenajarea şi reutilarea clădirilor, înzestrarea cu manuale a şcolilor, confecţionarea de material didactic. Cu mult timp înainte de începerea cursurilor organizaţiile U.T.M. şi-au întocmit planurile de muncă pe primul pătrar sau semestru, îngrijindu-se ca încă din primele zile întreaga activitate să fie canalizată spre ridicarea procesului de învăţămînt la un nivel superior.

La Institutul de petrol şi gaze comitetul U.T.M. şi-a propus desfăşurarea unei vii activităţi încă din primele zile. O atenţie sporită va fi acordată studenţilor din anul I. Comitetul U.T.M îşi propune ca în zilele imediat următoare deschiderii cursurilor să organizeze între studenţii anilor I şi studenţii fruntaşi la învăţătură din anii superiori scurte consfătuiri pentru popularizarea experienţei pozitive în ceea ce priveşte felul cum trebuie luate notiţele, întocmirea conspectele etc. Folosind experienţa dobîndită în anul universitar trecut se va continua practica — care a dat rezultate atît de bune — de a menţine permanent în biblioteca catedrei de ştiinţe sociale cîte un asistent utemist care să-i ajute pe studenţii anului I în întocmirea conspectelor.

O atenţie sporită va fi acordată în acest an chiar din primele zile activităţii în cercurile ştiinţifice studenţeşti. Încă înainte de plecarea în stagiul de practică studenţii au primit teme de lucrări care trebuiesc pregătite în cursul acestui an. Îmbogăţiţi cu faptele şi datele luate de pe teren studenţii s-au întors acum din nou pe băncile Institutului. Propunerile lor vor îmbunătăţi tematica cercurilor ştiinţifice în aşa fel încît activitatea acestora să răspundă mai bine cerinţelor practicii.

Acordînd încă de la începutul anului universitar atenţia necesară ridicării nivelului la învăţătură al studenţilor, organizaţia U.T.M. de la Institutul de petrol şi gaze va contribui la formarea unor cadre cu o înaltă calificare, necesare sporirii continue a producţiei de petrol din ţara noastră.

Intîlnire cu noua profesoară

Din nou în clădirea şi clasele Şcolii medii de 10 ani nr. 1 băieţi din Focşani, răsună glasuri tinere. Fiecare elev vrea să-şi ocupe mai repede banca, să se întîlnească mai repede cu profesorii. Doar cei din clasa I nu ştiu cum să se descurce şi aşteaptă cu emoţie pe învăţători.

În clasa a VII-a B elevii se frămîntă mai mult ca peste tot. Se aud întrebări, răspunsuri...

— Ştii precis Silviule?

— Da precis, ne vine o profesoară nouă la chimie şi fizică şi pe deasupra ne mai este şi dirigintă. Am auzit că a fost studentă pînă acum.

— Sst! Vine! anunţă un glas şi ca prin farmec toată clasa a VII-a s-a aşezat într-o clipită în bănci.

Pe uşă intră noua profesoară, tovarăşa Iulia Gavrilaş, tînără absolventă a Facultăţii de chimie din Bucureşti.

Noua profesoară se recomandă. Elevii încep apoi să-i pună întrebări. Ea le răspunde, îi sfătuieşte cum să se poarte, cum să înveţe.

Prietenia se leagă. Şi pe noua profesoară şi pe elevi îi aşteaptă o muncă nouă în acest an şcolar.

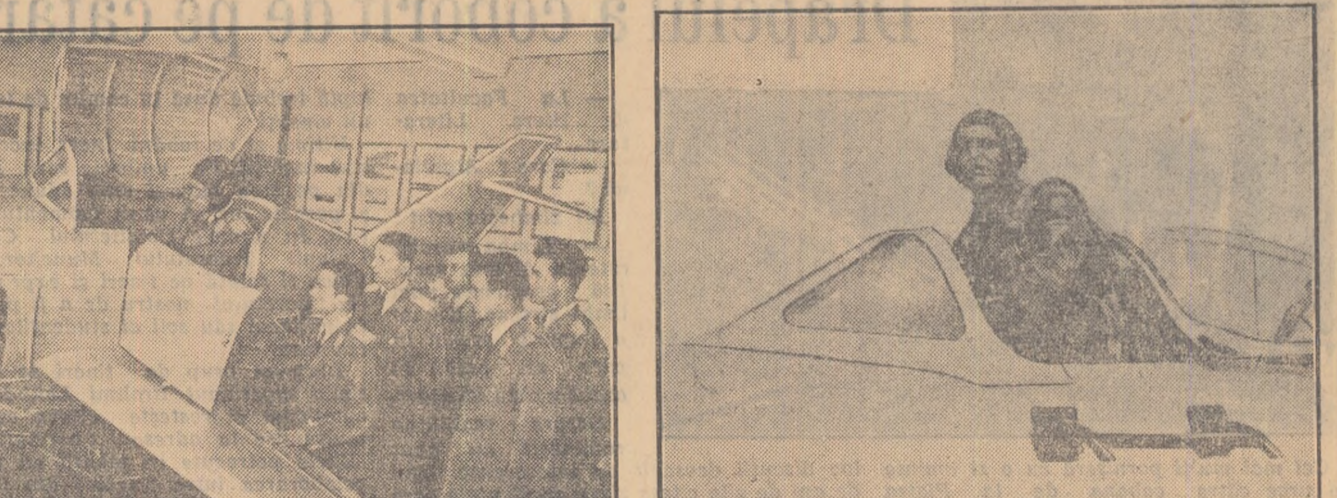

Piloţii din rîndurile forţelor noastre armate se pregătesc cu însufleţire în aceste zile să întîmpine „Ziua Aviaţiei R.P.R." În prima fotografie, piloţii unei unităţi de aviaţie îşi îmbogăţesc cunoştinţele teoretice. Apoi, în zbor, ei vor pune în aplicare cunoştinţele căpătate (fotografia a 2-a)

Din nou împreună, după vacanţă

Elevii Şcolii profesionale de ucenici nr. 12 din Bucureşti, elevii şcolii în care a învăţat Vasile Roaită, sînt cei care mîine vor construi locomotive şi apoi le vor admira goana pe magistralele de oţel.

A început un nou an şcolar. Ziua de 1 septembrie a fost prima zi dintr-o nouă perioadă de ascensiune către culmile meseriei.

Şcoala şi-a primit prietenii îmbrăcată în haine de sărbătoare. Conducerea şcolii şi conducerea Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie" s-au preocupat de asigurarea tuturor condiţiilor. Clasele, ca şi căminul, au fost văruite şi vopsite în ulei.

Ici, colo elevii s-au adunat în grupuri compacte şi se întrec la vorbă. Mîine se vor întrece şi în muncă. Se discută înflăcărat, se gesticulează. Cei abia veniţi în şcoală ascultă cu atenţie. N-ar vrea să piardă nici un cuvînt. Unii roşesc atunci cînd privesc chipurile profesorilor. Se vor obişnui însă. Începutul a fost şi este totdeauna plin de surprize şi emoţii. Ajunşi în colectiv, în marea familie a ceferiştilor, ei se vor transforma, vor deveni constructori ai coloşilor ce gonesc pe şine.

★

Sala de şedinţe din cadrul Complexului „Griviţa Roşie" a fost martora festivităţii de deschidere a noului an şcolar. Aşezaţi în bănci, alături de dascălii lor, elevii priveau spre masa prezidiului. Cuvintele de bun venit, ca şi îndemnul la învăţătură rostite de directorul şcolii, de secretarul U.T.M. pe uzină, ca şi salutul adresat în numele Ministerului Învăţămîntului de tov. director Rizescu au fost primite cu numeroase şi prelungite aplauze. Cei mari au mai auzit asemenea urări, dar în fiecare an ele par mai neobişnuite. Gîndul elevilor, gîndul lui Lepădatu Constantin — elev în anul III. cazangii — s-a îndreptat înspre sarcinile ce vor trebui îndeplinite. Lepădatu s-a angajat să se dăruiască cu totul muncii şi se va ţine de cuvînt.

Festivitatea a luat sfîrşit. Ce va urma acum? Cei mici, elevii din anul I, vor face cunoştinţă cu complexul. Au şi pornit în grupuri, însoţiţi de profesori. S-au oprit în faţa monumentului ridicat în memoria luptătorilor căzuţi în 1933. apoi în faţa plăcii comemorative a lui Vasile Roaită. Vasile Roaită a învăţat în şcoala noastră — a şoptit un elev.

Ghiţă Mihail, fiul bătrînului ceferist Ghiţă Nicolae de la termocentrală, se află alături de noii săi colegi Haiducu Mihai şi Fieroiu Gheorghe, tot fii de ceferişti. Privesc placa comemorativă şi se vede limpede că sînt emoţionaţi. Şi Roaită a fost cîndva elev ca ei, dar el... ştiu ei tot despre Vasile Roaită.

Cîte figuri cunoscute nu se întîlnesc în această zi! Bătrînul Zaharia Ion şi-a întîlnit feciorul, pe Lazăr, elev în anul I. Lazăr şi-a văzut tatăl înainte ca acesta să plece la muncă, dar parcă în această întîlnire e ceva neobişnuit care l-a făcut să se înduioşeze.

S-au întîlnit şi alţi prieteni— sfătuitorii şi îndrumătorii cu elevii. Elevii din anii II şi III şi-au revăzut locurile de muncă, locurile atît de dragi. Muncitorii vîrstnici zîmbesc în timp ce strîng mîinile viitoarei gărzi. La practică vor lucra alături de aceşti tineri constructori, în partizi, le vor împărtăşi tainele meseriei, îi vor învăţa să respecte onoarea şi tradiţiile şcolii.

Iată, bătrînul Diamandescu Ion, şef de partidă la cazangerie şi-a revăzut prietenul —elevul Constantin Cojocaru; tovarăşul Breşlug Gheorghe şef de partidă la montaj-locomotive l-a revăzut pe Stan Traian, iar şeful de partidă Călin Aurică a zîmbit părinteşte elevilor Gresoi Tudor, Manea Miron, Tudor Ene.

În timp ce aceştia îşi iau locurile de muncă în primire, novicii continuă vizita prin uzină. Un fapt neprevăzut le-a umplut inima de bucurie. De grup se apropie un tînăr. Îl cunoşti după echipament că-i sudor. Şi el a absolvit această şcoală, iar astăzi este muncitor calificat. Dincă Nicolae a venit să întîmpine pe cei mai noi elevi ai şcolii. Întrebările nu mai contenesc. Maiştrii şi profesorii răspund cu răbdare. Va avea ce să spună în scrisoare Dumitru V. Marcel, fiul ţăranului din Lehliu. Despre faptul că a reuşit la examenul de admitere cu media 4,75, clasîndu-se primul, au aflat părinţii. N-au aflat însă despre condiţiile în care el va învăţa. N-au aflat despre atelierul de instructaj unde-l aşteaptă sculele cu care se va împrieteni, n-au aflat încă multe, dar le va scrie el amănunţit. Numai să intre mai adînc în viaţa de zi cu zi a şcolii.

L. CRINGUŢ

Autobuzele romîneşti pe traseu

Bucureştenii au început să călătorească cu noile autobuse M.T.D. fabricate pentru prima oară în ţara noastră.

Primele 8 autobuse au intrat în circulaţie joi după amiază pe linia 32. În zilele care urmează, vor mai intra în circulaţie alte 42 de autobuse M.T.D. care vor deservi liniile 32 şi 47.

Prin introducerea în circulaţie a noilor autobuse M.T.D., capacitatea de transport cu autobuse a populaţiei va creşte cu 41,6 la sută. (Agerpres).

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti

No. 35 (356)

CUPRINDE:

Articol de fond: Pentru întărirea păcii în Extremul Orient şi în lumea întreagă.

Ho Şi Min: A zecea aniversare a Republicii Democrate Vietnam.

— În partidele comuniste şi muncitoreşti.

Hu Yao-ban: Uniunea nouă democratică a tineretului din China — cel mai apropiat ajutor al Partidului Comunist.

Nicola Furnadjiev: Bulgaria renăscută.

Adam Rapacki: În interesul păcii, în interesul poporului polonez şi al popoarelor Iugoslaviei.

Wilhelm Pa'soni: Cum clădim noi o viaţă nouă.

Jan Marek: Note politice: Despre cei care tulbură apele.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.

Preţul 40 de bani

In vizită la crescătorii de animale

— Şi acum ce vom face? Vaca ne mai ţinea şi pe noi. Fără ea, sîntem săraci lipiţi pămîntului...

Omul îşi asculta femeia, cu capul plecat în pămînt şi pufăia cu obidă din pipă. Parcă nu mai avea glas. Doar sprîncenele stufoase şi încruntate îi trădau mînia.

Aşa s-a întîmplat cîndva cu Mihali, un om care nu se avea rău cu nimeni şi-şi căuta liniştit de treabă. Să nu albă nici cu el nimeni nimic...

Şi totuşi, nu se ştie prin ce catastife au mai cătat domnii, că l-au găsit dator vîndut. A stăruit el cît a stăruit să i se facă dreptate, dar dreptatea era de partea celor cu chimirele pline. Ce s-a mai întîmplat după aceea o ştiu toţi vecinii. Perceptorul a sosit cu toba şi cu jandarmii să-i sechestreze lucrurile. A fost de ajuns să-i vadă vaca. Şi ce mai vacă avea badea Mihali! Ce-au făcut, ce-au dres, că i-au vîndut-o. Cum să nu fie omul supărat?

Cu banii adunaţi de la tăiatul lemnelor la pădure, badea Mihali s-a dus în ziua aceea la crîşmă şi i-a băut pe toţi. Apoi ameţit, a ieşit la horă şi s-a agăţat de chiaburi. Prinzînd privirile cîinoase ale unui jandarm, badea Mihali a scos brişca şi s-a învîrtit cu ea la joc, strigînd:

„Unde-i mamă brişca mea
Să mă-nvîrt puţin cu ea;
Că jandaru nu-i de fier
Să nu intre brişca-n el".

Cînd cei mai liniştiţi oameni ajung să soarbă din paharul otrăvit al mîniei, nu-i chip să-i alinţi cu miere de albine. Asta au înţeles-o atunci stăpînii de prin partea locului. De aceea l-au trimis în război pe Mihali. S-a dus şi dus a fost...

CRESCĂTORI DESTOINICI

Au trecut ani mulţi de atunci. Maramureşul de altădată a înflorit. Altele sînt azi livezile, pajiştile şi poenile sale. Harnicii maramureşeni au înţeles menirea lor. Au înţeles că trăiesc o viaţă nouă. De aceea ei cresc vite de rasă, cu o producţie de lapte şi carne cum rar întîlneşti.

Nu degeaba, de curînd, Direcţia agricolă regională Baia Mare, cu sprijinul comitetului regional de partid şi Ministerului Agriculturii şi Silviculturii a organizat un schimb de experienţă cu specialiştii agronomi şi zootehnicieni din celelalte regiuni ale patriei.

Pentru a vedea cum muncesc harnicii crescători ai rasei de vaci brune, la Baia Mare s-au întrunit 125 de delegaţi. Ei aveau să viziteze mai multe comune, gospodării colective şi de stat şi un tîrg-expoziţie la Sighet.

Tot drumul a fost minunat şi bogat în învăţăminte. La Huta Tecevlui, de pildă, oaspeţii au găsit o staţiune de montă model. Grajdul cu ferestre largi şi luminoase, curăţenia ce domnea în el, padocul şi adăpătoarea sistematică cu apă de izvor, sînt lucruri care dovedesc îngrijirea deosebită ce se dă prin părţile locului taurinelor.

Pe lîngă staţiunea de montă din Rasău, delegaţii au mai văzut şi felul în care este organizată munca la punctul agricol din comuna Cîmpulung la Tisa, care funcţionează pe lîngă gospodăria colectivă de aci.

LA UN SPITAL VETERINAR

Cîteodată vitele au nevoie de îngrijire medicală. Pentru acest lucru în oraş a luat fiinţă un spital veterinar raional. Cînd delegaţia de vizitatori intra pe poarta spitalului, un ţăran tocmai ieşea voios cu juninca sa vindecată de un furuncul, iar cîţiva studenţi practicanţi trebăluiau de zor prin curte.

Curăţenia exemplară de aici — chiar şi a curţii — îţi lăsa o impresie de farmacie. Fiecare lucru, fiecare obiect îşi avea rostul lui şi era aşezat la locul său, după urgenţa întrebuinţării. Acum sala de operaţie era goală.

Se cunoştea însă că mesele de operaţie — una pentru animale mari, iar cealaltă pentru cele mai mici — au fost folosite din plin. În grajd — nu mai vorbim de curăţenia şi ordinea ce domnea acolo — erau cîteva vite în tratament. Printre ele o vacă bolnavă de mamită (inflamarea parţială a ugerului) şi un tăuraş cu actinocloză — adică un furuncul la gît. Agentul veterinar Ion Rusu veghează şi îşi notează în carnetul său de observaţii dacă vitele acestea au poftă de mîncare, dacă trec în convalescenţă etc. Observaţiile sale le raportează zilnic dr. Galisz Ştefan, care se ocupă îndeaproape de fiecare caz.

În anul acesta medicul a dat 2209 consultaţii, ajutînd astfel numeroase familii de ţărani muncitori să recîştige animalele, sortite altfel pieirii. La spital anul acesta au fost internate 117 vite. De aici au plecat toate sănătoase şi întremate.

Cîte nu se pot spune oare despre noile construcţii de aici, printre care şi noul grajd de izolare? Dar delegaţii mai au de văzut şi altele...

Interesantă a fost şi vizita pe care au făcut-o la gospodăria agricolă de stat din Sighet. Aici au aflat oaspeţii cum a fost desăvîrşită rasa de vite brună. Munca dusă aici a constituit nu numai o pasiune a vrednicilor muncitori şi tehnicieni, ci o datorie de care s-au achitat cu cinste. De pe meleagurile acestea, au pornit spre alte meleaguri tăuraşi şi juninci cum rar se pot întîlni.

RĂSPLATA HĂRNICIEI

Toate acestea au fost întrecute însă de expoziţia-tîrg, deschisă la Sighet, care a fost vizitată de peste 10.000 oameni. Peste 150 de tăuraşi, juninci şi vaci din rasa brună au fost aduse aci din unităţi agricole socialiste cît şi din gospodării individuale.

A urmat apoi clasificarea şi selecţionarea vitelor pentru premiere. Comisia de specialişti a trebuit să cerceteze amănunţit. Nu e treabă uşoară să alegi cele mai bune dintre cele bune. Totuşi frumuseţea şi calităţile deosebite ale vitelor gospodăriei colective şi ale gospodăriei de stat din Sighet nu se întîlneau la toate celelalte. Dar şi cele ale gospodăriilor colective din Cîmpulung la Tisa şi Săpînţa aveau aceleaşi merite. Iată de ce gospodăriei agricole de stat din Sighet precum şi gospodăriilor colective din Sighet, Cîmpulung la Tisa şi Săpînţa li s-a acordat premiul I. Ele au primit aparate de radio, batoze pentru porumb, secerători, grape şi pluguri.

Dintre crescătorii de animale cu gospodării individuale fruntaşi nu a plecat nici unul din tîrg nepremiat.

Dar povestirea noastră se întoarce din nou la familia Mihali.

Văduva Elisabeta Mihali din Sighet are şi ea o vacă mare şi grasă, care dă 2985 litri de lapte anual. Pentru acest fapt, Lisaveta cea bătută de nevoi în trecut, a primit acum, la expoziţie, premiul al II-lea pentru vacă. Un aparat de radio, o grapă şi un plug au adus multă bucurie în viaţa văduvei. Ea a înţeles nu numai că şi-a îngrijit bine vita, ci şi ceea ce a reieşit la expoziţie: sprijinul partidului şi guvernului faţă de oamenii harnici de pe întreg cuprinsul patriei.

Dar cine poate zugrăvi mîndria şi mulţumirea îngrijitorilor Gheorghe Pricop şi Ion Pisoc de la gospodăria agricolă colectivă din Sighet? Pe lîngă premiile obţinute de gospodăria lor colectivă, ei au primit personal cîte un premiu. Şi preţuirea aceasta i-a îndemnat să se angajeze să îngrijească tot mai bine animalele, să îmbunătăţească şi mai mult rasa lor.

Dar în această zi nu numai ei şi-au dat un asemenea cuvînt. 150 de familii s-au angajat să lupte pentru a spori numărul vitelor şi a îmbunătăţi rasa lor. Iar odată cu ele, multe alte sute din rîndul celor 10.000 de vizitatori.

DINCOLO DE STÎNCA NEAGRĂ

Amintiri de neuitat, bucurii care merită să fie povestite nu numai o singură dată. Da! Aşa a fost pe colina Ţiganul. Participanţii la această excursie ştiinţifică duc cu ei, spre toate zările patriei, amintirea unor meleaguri vrednice de aşternut pe pînza unui pictor de talent. Timp de 3-4 ore, trenul căilor ferate forestiere te poartă spre înălţimi printr-un lung defileu de munţi pitici. De la un timp însă, locomotiva suflă greoi şi obosită parcă, se opreşte. Cei 6-7 km., cîţi mai trebuie străbătuţi, îi faci cu voie bună pe jos, fără a te obosi prea mult. Dacă o iei pe drumul indicat de săgeţi, mergi mai mult. Cine are însă curajul, urcă muntele piepţiş, pe la Stînca Neagră. În acest caz e mai greu, nimic însă nu te poate răsplăti mai mult decît frumuseţile ce te întîmpină în cale.

Sus pe muntele Ţiganul se întinde un platou de cîţiva kilometri. Spre dreapta se găseşte păşunea alpină. Păstorii, cu tulnice lungi, de pe stînca Ţiganul, din timp în timp dau glas văilor ce se întind sub platou. Ecourile lungi străbat depărtările. Jos, sub stîncă, se găseşte o adăpătoare sistematică cu 8-10 jgheaburi, ce coboară în sistem de scară. Apa, ce trece din jgheab în jgheab, porneşte direct dintr-un izvor, transformat în fîntînă. Mai sus se găsesc grajdurile şi staulele. Sînt aici sute de juninci şi vaci care pasc iarba grasă. Într-unul din grajduri se găsesc doi tăuraşi. Cînd juncinile şi vacile vor sosi din nou, în primăvara viitoare pe aici, vor avea şi viţei cu ele.

★

Ochii oaspeţilor rămîn încîntaţi. În acest cadru pitoresc ei petrec ore de neuitat. Frumoase locuri sînt prin părţile acestea şi mîndre animale sînt crescute de oameni pe aceste meleaguri!

Abia cînd soarele coboară pe după munţi — dincolo de Tisa — ei se pregătesc de plecare.

Drum bun, oaspeţi dragi! Peste ani vă vom vizita şi noi pentru a ne da seama de succesele dobîndite de voi în urma largului schimb de experienţă cu harnicii crescători de animale din regiunea noastră.

Ing. agr A. PERIDE şi
IOAN TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

Pe urmele sezisărilor trimise la organe

— Raid anchetă —

Avem mijloace, dar totuşi n-avem...

Nu este cu adevărat tînăr acela căruia nu-i place să cînte, să danseze şi să se distreze în mijlocul tovarăşilor săi de muncă. Fără îndoială că tinerii de la fabrica de confecţii „Flacăra" din Cluj nu fac excepţie. Pentru a explica de ce în această fabrică tinerii nu au mai avut de mult o reuniune tovărăşească, unul dintre membrii comitetului U.T.M. relatează că le lipsesc mijloacele.

— N-aveţi sală, sau n-aveţi orchestră?

— Ba avem şi una şi alta.

— Păi atunci ce vă lipseşte?

— Cum am mai spus, n-avem mijloace.

— Bine dar ale cui sînt toate acestea?

— Cum ale cui? Ale fabricii.

— Atunci de ce nu le folosiţi?

— Păi n-avem mijloace să le plătim.

Constatarea este cît se poate de paradoxală. Tinerii aceştia care formează o bună parte din totalul muncitorilor din fabrică, trebuie să plătească pentru a organiza reuniuni în sala cantinei şi pentru a beneficia de orchestra formată din artişti amatori ai fabricii.

Ce părere are despre aceasta comitetul orăşenesc U.T.M. Cluj? Dar conducerea întreprinderii?

Punem întrebarea, pe această cale deoarece, deşi a fost înştiinţat la timp despre problema respectivă de către ziarul nostru, sezisaţi fiind de către un corespondent voluntar, comitetul orăşenesc nu a luat nici un fel de măsuri pentru rezolvarea situaţiei şi organizarea în mod plăcut şi educativ a timpului liber al tinerilor de la fabrica de confecţii „Flacăra"

Fapte, nu vorbe goale!

Există o veche zicală care conţine mult adevăr: cum îţi aşterni, aşa vei dormi. Adevărul zicalei s-a dovedit valabil odată în plus în cazul de mai jos.

La alegerea organelor conducătoare U.T.M. de la IFIL-Poeni, Comitetul raional U.T.M. Huedin a trimis o tovarăşă nepregătită, lucru care s-a dovedit mai tîrziu, astfel că alegerile, pregătite în mod superficial, au fost făcute la întîmplare. Deci, aşa cum era şi de aşteptat, după alegeri activitatea organizaţiei în loc să crească, a scăzut simţitor.

În mai toate domeniile în care s-ar putea obţine realizări, organizaţia U.T.M. de la IFIL-Poeni nu are decît lipsuri. Brigăzi de tineret şi posturi utemiste de control nu există de activitate culturală nici vorbă nu poate fi.

Cum au fost pregătite alegerile, aşa s-au şi desfăşurat, iar ca urmare, activitatea de după alegeri a fost la rîndul ei slabă.

Însă dacă tovarăşilor din comitetul raional le place să doarmă oricum şi-ar aşterne, s-au găsit tineri care să nu fie de aceeaşi părere. Astfel că un corespondent voluntar al ziarului nostru ne-a scris despre această problemă.

Ziarul a înştiinţat comitetul regional U.T.M. despre această stare de lucruri. Dar răspunsul primit nu a fost mulţumitor. Iar faptele ulterioare dovedesc mai mult — şi anume că cercetările s-au făcut în mod formal, pentru că activitatea organizaţiei U.T.M. de la IFIL-Poeni continuă să se desfăşoare slab, fără să se observe vreo îmbunătăţire.

Cum au crezut tovarăşii de la comitetul raional că vor remedia lipsurile din organizaţia U.T.M. de la IFIL-Poeni fără să facă nimic pentru a întări sistematic, cu un ajutor calificat, munca slabă din această organizaţie?

Sperăm că răspunsul pe care-l vom primi la această întrebare, vor fi faptele şi nu vorbele goale.

O sancţiune convenabilă

— Tovarăşa Butucan, te rog să-mi faci şi mie o injecţie.

— Nu pot! Nu am timp, fiindcă plec la gară. Vino mîine dimineaţă.

Replica aceasta se repeta adesea zile la rînd.

În cîteva cuvinte — într-o scrisoare a sa — un corespondent voluntar ne-a arătat atitudinea lipsită de grijă faţă de oameni a tovarăşei Nadejda Butucan, soră la dispensarul din comuna Telciu, raionul Năsăud.

Iată ce ne-a răspuns sfatul popular al raionului Năsăud la acest semnal critic, care i-a fost trimis spre cercetare.

„Cele sezisate corespund adevărului şi pentru comportarea sa nejustă manifestată în mai multe rînduri, a fost mutată disciplinar de la acel dispensar, fiind înlocuită cu o persoană corespunzătoare".

De ce nu au arătat tovarăşii în răspuns locul unde a fost mutată Nadejda Butucan? Pentru că tovarăşii de la secţia sanitară au mutat-o „disciplinar" din comuna Telciu, la spitalul de copii din oraşul Năsăud. O asemenea sancţiune ar dori mulţi să primească. Ceva mai mult: în actele cu care a fost mutată nu s-a specificat faptul că este mutată disciplinar. Oare se putea ca tovarăşii de la secţia sanitară raională s-o „supere" pe tovarăşa Butucan?

O promisiune făcută primăvara şi uitată pînă toamna

Căminul cultural din comuna Crasna, raionul Zalău, se află într-o clădire bună, cu ferestre nu prea mari ce-i drept, dar destul de luminoase. Un singur lucru nu are sala căminului cultural: aspect plăcut. Pereţii murdari, prăfuiţi, tavanul afumat, scena şubredă şi mică, dau sălii un aspect care nu e de natură să atragă pe tineri în activitatea de la cămin.

Privind sala, orice om, fie el chiar necunoscător în problemele gospodăriei, îşi poate da seama cu uşurinţă că un efort colectiv însufleţit şi bună voinţă din partea forurilor în drept, ar fi de-ajuns ca sala să devină alta, primitoare şi curată.

Am arătat toate acestea pentru a preciza că şi astăzi căminul cultural din comuna Crasna arată aşa, deşi într-un răspuns primit de la sfatul popular raional, sezisat de noi în această problemă se spunea: „Cu toate că pentru anii următori este prevăzut un nou cămin cultural corespunzător, s-a vărsat suma de 3500 lei pentru refacerea celui vechi."

Deşi acestea ni s-au spus în luna mai, nici în iulie suma respectivă n-a ajuns în comuna Crasna.

Totuşi ce s-a întîmplat cu suma respectivă? Iată o întrebare la care sfatul popular raional Zalău ar trebui să răspundă în mod concret, nu formal cum a răspuns primei sezisări.

ELISABETA CÎMPEANU
RODICA ŞERBAN

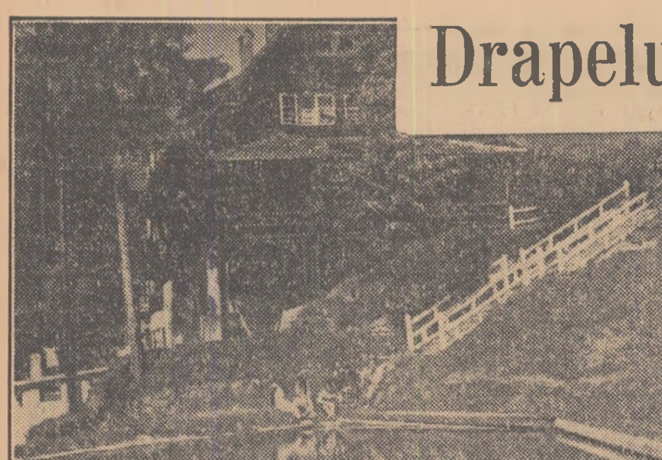

Drapelul a coborît de pe catarg...

Cei mai mulți porniseră cu o zi înainte să urce către cabana de la Piatra Mare. Cîțiva au rămas în tabără. Italianul Piero se laudă în fața celor strînși în club:

— Am parcurs Alpii, am urcat pe Mont Blanc...

Cineva zîmbește neîncrezător, iar bulgăroaica Țenca Tancova, gata să izbucnească oricînd în rîs, îl întreabă cu tîlc:

— Și erai prea obosit probabil ca să urci pînă la Piatra Mare?

Risete. Piero promite că la prima ocazie îi va dovedi Țencăi ce alpinist încercat este. Dar Țenca îi aduce aminte:

— Deocamdată n-o să-mi poți dovedi. Astăzi este doar ultima zi de tabără...

Da, Țenca avea dreptate. Sosise ziua închiderii taberei internaționale a U.I.S. de la Timișul de Sus. Zilele trecuseră pe nesimțite și acum, iată, se apropie ceasul despărțirii. Grupul de studenți venit la Timiș din 14 țări aflate pe 4 continente a legat o trainică prietenie. Tinerii aceștia veseli au uneori impresia că se cunosc de ani și ani de zile. Dar prietenia lor nu datează de mai mult de două săptămîni, care însă vor rămîne pentru totdeauna incrustate în memorie. Cît de diferiți sînt, dar totuși cît de apropiați unul de celălalt...

I-am cunoscut pe rînd pe fiecare. Pe algerianul Ali și pe marocanul Mohamed i-am surprins într-o clipă de îngîndurare. Ascultaseră la radio o emisiune de știri din străinătate și, deși nu înțelegeau romînește, pricepuseră că în Maroc și Algeria a curs din nou sînge. Un tînăr romîn a venit cu un ziar și a început să-l citească. Mohamed s-a apropiat de el și l-a rugat să-i traducă un articol în care se vorbea despre Maroc. L-am privit în momentele acelea. Era tulburat de veștile sîngeroaselor incidente și i-am citit în ochi indignarea.

Cîteva minute mai tîrziu l-am văzut pe Mohamed împreună cu cei doi algerieni și cu guatemalezul Rolando. Discutau și vorbele le subliniau prin gesturi. Nu-i greu de înțeles ce-i preocupa pe fiii acestor popoare împilate...

Pe un colț de masă, o studentă romîncă nota de zor în carnețel. Lîngă ea se afla chilianul Mario. Am înțeles îndată despre ce este vorba. În fața mea se desfășura o lecție de limbă spaniolă. Chilianul spune fetei cîteva cuvinte în spaniolă. Ea întreabă:

— Ce înseamnă?

Chilianul îi tălmăcește nevinovat:

— Nu mă uita...

Fata se îmbujorează, dar Mario precizează grabnic:

— E numele unei flori...

Viața în tabără a fost deosebit de variată. Activitatea sportivă s-a îmbinat cu cea culturală, iar vizitele în împrejurimi au fost numeroase. Vizitele acestea au prilejuit unor oameni care n-au mai cunoscut țara noastră să ia contact cu viața nouă a Romîniei. După vizita în întreprinderi din Orașul Stalin și în gospodăriile agricole de stat și colective din regiune, impresiile erau împărtășite reciproc. Algerianul Ali Benanceur era uimit de drepturile acordate minorităților naționale. Cineva l-a întrebat:

— Tu la Alger ce înveți?

— La Facultatea de litere. Literatura...

— Care? Algeriană?

Ali zîmbește trist:

— Limba arabă este în Algeria socotită asemenea unei limbi străine. Numai o singură școală în care se predă în arabă există în Alger.

Despre realitățile romînești au avut loc discuții deosebit de interesante. Unii de ani de zile citesc ziare occidentale care s-au specializat în a denatura adevărul despre democrațiile populare. De multe ori ei au fost tentați să dea crezare celor ce citeau. Dar acum, în Romînia, au constatat cu totul alte lucruri care nu se aseamănă deloc cu născocirile calomniatorilor de profesie. Și se mai întîmplă ceva: de multe ori oaspeții noștri sînt tentați să facă unele paralele, să compare stările de lucruri din țara noastră cu cele din țările lor.

Piero Fioretto a aflat că la noi în țară nu există șomaj. Faptul acesta l-a înregistrat cu interes. Vine însă rîndul lui să ne vorbească despre Italia. Era la masa de seară. Piero vorbea despre dificultățile economiei italiene, despre lipsa acută de locuri de muncă, despre consecințele șomajului. Cei care-l ascultau vădeau dezaprobare pentru soluțiile pe care Piero le socotea cele mai eficace pentru vindecarea plăgilor economiei Italiei. Piero pleda, în fond, pentru un regim discriminatoriu față de femei și socotea că cauza șomajului o constituie marele număr de femei antrenate în viața economică.

— Femeile trebuie să profeseze numai anumite meserii — exclamă Piero.

Nu-i greu de înțeles că cele spuse de studentul italian au dat naștere unor discuții în contradictoriu care s-au prelungit mult. Așa-i atunci cînd se întîlnesc oameni de opinii politice diferite. Discuția prietenească a constituit un interesant schimb de păreri. Importante nu sînt însă în primul rînd deosebirile de opinii, ci faptul că oamenii reușesc să găsească un limbaj comun, peste aceste deosebiri, atunci cînd este vorba de cauza cea mai de preț a omenirii: pacea. Or, lucrul acesta s-a manifestat cu putere în tabăra de la Timiș. Aci s-au aflat laolaltă, printre alții, un naționalist marocan, un sionist israelian, tineri din țările de democrație populară ca și tineri fără de partid din Norvegia, Islanda sau Austria. Ce i-a unit, ce a dat naștere unui colectiv închegat? Convingerea că lupta pentru pace este problema vitală a omenirii și că această luptă trebuie dusă în comun de toți oamenii cinstiți.

Ultima zi de tabără. Încet, încet, munții sînt înghițiți de umbrele serii. În careul din pajiștea taberei s-au adunat oaspeții și gazdele lor. A venit momentul despărțirii. În numele Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, tov. A. Voicu îi salută pe tineri și exprimă bucuria tineretului nostru de a fi putut avea în mijlocul său soli ai studenților din atîtea țări.

Dintr-un grup de tineri se desprinde timid algerianul Brahmi Lakhdar. Vădit emoționat el rostește cîteva cuvinte de mulțumire la adresa tineretului romîn. „Zilele petrecute în tabără au arătat că colaborarea între tinerii din lumea întreagă este posibilă, a spus Lakhdar. Menținerea păcii devine cu putință atunci cînd există în mod reciproc bunăvoința necesară". Aplauze salută cuvintele algerianului.

Italianul Piero Fioretto propune celor prezenți să întocmească și să semneze o declarație comună. În declarația pe care o propune se spune:

„Venind din 14 țări diferite ne-am întîlnit la Timiș într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă lucru care a fost foarte important pentru întărirea încrederii în posibilitățile cooperării între popoare. Credem că numărul unor astfel de ocazii de a aduna studenți din diferite țări ar trebui să crească în viitor și deci vom depune cu entuziasm toate eforturile în lupta pentru slăbirea încordării internaționale, din moment ce ea contribuie la crearea unor condiții mai bune de viață și a unor ocazii pentru astfel de întîlniri"

Rînd pe rînd tinerii se apropie de masă și-și aștern semnătura pe declarația comună.

În numele Uniunii Internaționale a Studenților Mario Carasco declară tabăra închisă.

Stația de radioamplificare transmite imnul U.I.S. pe care toată lumea îl ascultă în picioare. Studenta bulgară Țenca Tankova și studentul belgian Robert Van Durme coboară de pe catarg drapelul alb cu stema organizației internaționale a studenților...

Pînă noaptea tîrziu în tabără a domnit veselia. La masa care a avut loc toasturile s-au ținut lanț. S-a închinat pentru pace și prietenie între tinerii din lumea întreagă, pentru colaborarea dintre studenții lumii. Apoi, tinerii au început să danseze. Israelianul Moshe cu bulgăroaica Țenca, norvegianul Dag cu austriaca Helene, coreeanca Kim cu islandezul Guttormsson. În club se schimbau adrese, iar carnețele cu autografe circulau din mînă-n mînă. În curte, privind cerul înstelat, Piero îmi spunea:

— Ah, cît de mult aș mai vrea să vin în Romînia...

M. RAMURA

Studente din patru țări găsesc cîteva momente de recreare în răsfoirea unui volum de Caragiale

JAPONIA, 1955...

O noapte întreagă a durat ședința cabinetului japonez. Discuțiile păreau fără de sfîrșit. La un moment dat s-a așternut tăcerea. Trebuia luată o hotărîre. Împăratul Hiro-Hito rosti dramatic: „Trebuie să capitulăm. A venit ora acceptării inacceptabilului și suportării insuportabilului". Militarismul japonez își recunoștea înfrîngerea. Era acum un deceniu...

Titluri uriașe acopereau primele pagini ale ziarelor de pretutindeni. Capitularea Japoniei însemna sfîrșitul celui de al doilea război mondial. Oamenii simpli știau că victoria fusese obținută grație coaliției antifasciste a popoarelor dar mai ales aportului adus de poporul sovietic la nimicirea mașinii de război germane și japoneze. La Hiroșima se numărau morții cu sutele de mii, dar militariștii japonezi capitulau nu din pricina acestor morți, ci pentru că formațiile de elită ale armatei japoneze erau zdrobite de fulgerătoarea ofensivă sovietică. Asia azvîrlea lanțurile ocupației japoneze iar poporului japonez i se deschideau perspectivele unei vieți noi.

Zece ani în istoria milenară a Asiei este o perioadă neînsemnată dar ultimii zece ani au schimbat înfățișarea giganticului continent asiatic. Există China care pășește pe drumul socialismului, India, Birmania și alte state asiatice care și-au cîștigat independența. Transformările profunde care au afectat realitatea asiatică nu au putut să nu influențeze și Japonia. Dezvoltarea de sine-stătătoare a Japoniei în perioada postbelică a fost frînată însă de barierele pe care le-a creat ocupația americană. S.U.A. a exploatat poziția de putere ocupantă pentru a impune Japoniei calea unei dezvoltări în contradicție cu năzuințele și interesele poporului japonez. Tratatul de pace separat de la San Francisco din 1 septembrie 1951 ca și un întreg sistem de acorduri, tratate și convenții bilaterale au creiat Japoniei situația de neinvidiat de a trebui să urmeze pe plan internațional o politică fățiș inspirată din exterior, iar pe plan intern de a reînvia unele din stările de lucruri din perioada care a precedat capitularea. În legătură cu aceasta merită a fi citate fragmente dintr-un articol din cunoscuta revistă americană „United States News and World Report": „Adăugați Japonia pe lista grijilor pe care le au Statele Unite în Asia. Această țară este nefericită în rolul ei de fortăreață a S.U.A.". Revista americană face constatarea bazată pe analiza unui număr de fapte și date: „Îndoieli puternice se manifestă la Tokio dacă într-adevăr Statele Unite sînt un prieten pentru Asia".

Experiența postbelică a Japoniei justifică aceste îndoieli. La zece ani de la terminarea războiului în Japonia se află, potrivit cifrelor furnizate de însăși presa japoneză, nu mai puțin decît 704 baze militare americane. Gravitatea existenței acestor baze este accentuată de faptul că în vremea din urmă unele din aceste baze au fost amenajate în vederea unui război atomic. Or, precum bine se știe, Japonia a cunoscut întreaga tragedie a folosirii atomului în scopuri destructive. Hiroșima, Nagasaki, Bikini — n-au fost uitate. Peste 32.000.000 japonezi au semnat împotriva războiului atomic. Dar în S.U.A. nu s-a înțeles oroarea unanimă a locuitorilor Japoniei față de războiul atomic. Muntele Fujyama, cel mai înalt munte din Japonia, considerat din vremuri străvechi drept sfînt, este amenajat de asemenea în vederea războiului atomic, avînd destinația de centru al rețelei de radar. O asemenea profanare a demnității și tradiției naționale japoneze nu a putut să nu stîrnească un simțămînt de legitimă indignare în rîndul opiniei publice japoneze. Pe bună dreptate se amintesc cuvintele rostite mai de mult de premierul Hatoyama că atîta timp cît trupele americane se vor mai afla pe pămîntul japonez „nu se poate vorbi de o independență deplină a Japoniei".

Un redactor al ziarului american „Chicago Daily News" vizitînd Japonia mărturisea că primul lucru pe care l-a constatat a fost acela că în această țară se manifestă cu putere „o adevărată stare de spirit pacifistă". Constatarea gazetarului american este normală. Poporul japonez vede că există tendința nemascată de a-l atrage în eventuale aventuri războinice și el se opune acestei tendințe cu vigoare.

Poporul japonez este un popor mare a cărui voință nu poate fi nesocotită la nesfîrșit. Guvernul pro-american al lui Ioșida s-a prăbușit în fața opoziției populare. Formarea actualului guvern Hatoyama s-a realizat pe baza unui program de apărare a independenței naționale. Însăși faptul formării unui asemenea guvern este semnificativ deși, după cum just remarca postul de radio iugoslav Novisad, între programul elaborat inițial și politica aplicată în practică există o seamă de deosebiri. Postul Novisad sublinia: „În ajunul alegerilor și chiar după alegeri, Hatoyama s-a declarat pentru coexistență activă. Unii oameni își pun însă întrebarea dacă acceptarea de către guvernul japonez ca bazele militare să rămînă și în viitor în Japonia este în spiritul acestei coexistențe active". De altfel, guvernul japonez a făcut și unii pași pe calea reînarmării. Cu ocazia vizitei ministrului de externe japonez Sigemițu la Washington, problema creării unor forțe armate japoneze cu un efectiv însemnat a fost pusă, în discuție, ceea ce reiese din comunicatul comun americano-japonez.

Opinia publică japoneză sesizează just pericolul pe care îl generează reînarmarea. O reînarmare înseamnă primejdia atragerii în aventuri militare precum și grele poveri financiare. Or, economia japoneză este serios zdruncinată. Limitarea legăturilor economice ale Japoniei numai la S.U.A. a dus la înăbușirea unor ramuri ale industriei japoneze. Numărul total al șomerilor este de 13 milioane. Situația grea a economiei japoneze a dat naștere unor stări de spirit noi. Ziarul american „The Cristian Science Monitor" arăta: „Oamenii de afaceri din Japonia își dau perfect de limpede seama că orice iluzie de a primi ajutor american s-a spulberat și ei au început să gîndească în mod realist. Ei recunosc că Japonia nu poate face comerț cu Statele Unite avînd un deficit comercial anual de peste 600 milioane dolari". În asemenea condițiuni s-a impus cu vigoare cerința ca Japonia să restabilească legături normale cu U.R.S.S. și R. P. Chineză. Amenințările nevoalate ale unor cercuri americane n-au putut împiedica amplificarea cererilor privind stabilirea unor strînse contacte cu țările socialiste. Începerea tratativelor sovieto-japoneze de la Londra creează desigur perspectiva normalizării într-un viitor apropiat a relațiilor dintre U.R.S.S. și Japonia. Nu trebuie trecut cu vederea că există oameni care în Japonia ca și în occident ar vrea să pună bețe-n roate tratativelor de la Londra precum și să minimalizeze însemnătatea pentru Japonia a normalizării relațiilor cu țările socialiste. Atitudinea aceasta este însă respinsă de majoritatea imensă a opiniei publice japoneze.

Poporul japonez, iubitor de pace, dorește ca pașii făcuți pe drumul destinderii internaționale să aibă drept efect prăbușirea barierelor care l-au împiedicat să se apropie de noile realități asiatice. În Japonia se manifestă o puternică dorință de promovare a unei politici de independență națională și viitorul guvernului Hatoyama depinde de modul în care va răspunde acestei dorințe. Pentru Japonia coexistența pașnică cu toate țările, indiferent de sistemul lor social, este o necesitate care izvorăște din interesele ei cele mai vitale.

În Japonia se știe că există căi pentru consolidarea păcii în Extremul Orient și în Asia. O asemenea cale oferă propunerea făcută de premierul chinez Ciu En-lai cu privire la crearea unui pact de pace colectiv care ar putea să unească în opera de asigurare a păcii statele asiatice indiferent de structura lor socială și care ar permite ca Japonia să joace un important rol pașnic pe arena internațională. Aceasta explică interesul manifestat în Japonia față de propunerea lui Ciu En-lai. De asemenea se manifestă multă înțelegere față de politica Indiei, politică de contribuție activă la apărarea păcii.

A trecut un deceniu de cînd al doilea război mondial a luat sfîrșit. La capătul acestui deceniu poporul japonez luptă cu mai multă energie ca oricînd pentru a asigura Japoniei o dezvoltare conformă cu interesele fundamentale ale păcii mondiale și cu dorințele sale de independență națională.

EDGARD OBERST

A 10-a aniversare a proclamării R. D. Vietnam

TELEGRAMĂ

Tovarășului **HO ȘI MIN**, președintele Republicii și președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Vietnam și tovarășului **FAM VAN DONG**, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam.

Hanoi

Vă felicităm și prin dumneavoastră poporul vietnamez, cu prilejul celei de a 10-a aniversări a proclamării independenței Vietnamului. Urăm poporului vietnamez noi succese în lupta sa pentru dezvoltarea economiei, culturii și ridicarea bunăstării materiale a oamenilor muncii.

Ne exprimăm speranța că guvernul Republicii Democrate Vietnam și toate organizațiile democratice din țară vor apăra și pe viitor cu perseverență și consecvență politica îndreptată spre unificarea țării în conformitate cu acordurile de la Geneva, în interesele întregului popor vietnamez.

Sîntem convinși că relațiile de prietenie dintre țările noastre se vor întări și se vor dezvolta și pe viitor spre binele popoarelor vietnamez și sovietic, în interesele unei păci trainice în Asia și în întreaga lume.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.,
K. VOROȘILOV

Președintele Consiliului de miniștri al U.R.S.S.,
N. BULGANIN

Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.,
V. MOLOTOV

Moscova, 1 septembrie 1955

Parada militară și manifestația oamenilor muncii din Hanoi

HANOI 2 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, cu prilejul celei de a 10-a aniversări a R. D. Vietnam la 2 septembrie au avut loc la Hanoi o paradă militară și manifestația oamenilor muncii. Dis-de-dimineață în piața Ha-Din, unde exact cu 10 ani în urmă președintele Ho Și Min proclamase independența Vietnamului, s-au adunat reprezentanți ai oamenilor muncii, oaspeți, membri ai corpului diplomatic.

O salvă de artilerie a anunțat începerea festivităților. Apropiindu-se de microfon, președintele Ho Și Min a salutat pe cei prezenți.

Generalul Vo Nguen Giap, comandantul șef al Armatei Populare Vietnameze, a trecut în revistă trupele și a dat citire ordinului către armată. A început parada.

La manifestația care a avut loc după paradă au luat parte 170.000 de persoane.

După manifestație au avut loc serbări populare care s-au încheiat prin grandioase focuri de artificii deasupra lacurilor Hoan-Kiem și Tien-Kuong.

* * *

Comunicat cu privire la starea sănătății tovarășului A. Zapotocky

PRAGA 2 (Agerpres). — CETEKA transmite comunicatul cu privire la starea sănătății președintelui Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocky, dat publicității la 2 septembrie, ora 9 (ora locală).

În decursul ultimelor 24 ore au apărut simptome ale îmbunătățirii considerabile a stării generale a sănătății și activității cardiace a președintelui republicii, Antonin Zapotocky.

În urma îmbunătățirii survenite, nu se vor mai publica zilnic comunicate cu privire la starea sănătății președintelui republicii, Antonin Zapotocky.

Comunicatul este semnat de prof. Milos Netousek, prof. Vratislav Ionas, A. Selaburov, doctor în științe medicale, dr. Frantisek Zavodmy, director al Sanatoriului de stat.

* * *

Subcomitetul Comisiei O. N. U. pentru dezarmare discută propunerile guvernului sovietic din 10 mai a. c.

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 septembrie a avut loc cea de a 4-a ședință a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ședința a fost prezidată de Martin, reprezentantul Canadei.

După ședința subcomitetului corespondenții au adresat lui A. A. Sobolev, reprezentantul U.R.S.S., o serie de întrebări. Răspunzînd la întrebări, A. A. Sobolev a anunțat că în prezent subcomitetul discută propunerile guvernului sovietic din 10 mai a.c. În cadrul discutării acestor propuneri s-au făcut declarații importante, referitoare la cîteva aspecte ale organizării controlului asupra traducerii în viață a măsurilor cu privire la dezarmare. Toți delegații s-au pronunțat la ședința subcomitetului pentru căutarea unor căi de rezolvare a acestei probleme, acceptabile pentru toate statele reprezentate în subcomitet.

Relevind că Uniunea Sovietică acordă o mare însemnătate problemei controlului internațional asupra reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, A. A. Sobolev a spus că delegația sovietică i-a rugat totodată pe reprezentanții puterilor occidentale să-și spună părerea în problemele referitoare la principalele măsuri în vederea reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Realizarea unui acord în aceste probleme ar simplifica lucrările subcomitetului și ar contribui la succesul lor.

Printre altele reprezentantul sovietic a pus întrebarea: sînt oare reprezentanții S.U.A., Angliei, Franței și Canadei de acord ca nivelurile forțelor armate ale S.U.A., Uniunii Sovietice și Chinei să fie stabilite la un efectiv de cîte 1.000.000—1.500.000 de oameni și cîte 650.000 de oameni pentru Anglia și Franța? Sînt ei de asemenea de acord ca nivelurile forțelor armate pentru toate celelalte state să nu depășească efectivul de 150.000—200.000 de oameni?

Sînt oare puterile occidentale de acord ca interzicerea totală a armelor atomică și cu hidrogen să intre în vigoare după înfăptuirea reducerii armamentelor clasice și a forțelor armate în proporție de 75 la sută din cuantumul prevăzut în convenție, precum și cu aceea ca scoaterea acestei arme din armamentele statelor și distrugerea ei să fie încheiată în cadrul reducerii armamentelor cu ultimele 25 la sută din cuantumul reducerii asupra căruia s-a căzut de acord, iar după aceasta toate materialele atomice să fie folosite exclusiv în scopuri pașnice?

Sobolev a spus că delegația sovietică așteaptă răspunsul la întrebarea: „Sînt oare S.U.A., Anglia, Franța și Canada de acord ca concomitent cu începerea înfăptuirii măsurilor în vederea reducerii armamentelor și a forțelor armate, statele să-și asume, înainte de intrarea în vigoare a acordului cu privire la interzicerea totală a armelor atomică și cu hidrogen, obligația solemnă de a nu folosi arma nucleară, pe care o consideră interzisă pentru ele și ca o excepție la această regulă să fie admisă numai în vederea apărării împotriva unei agresiuni, atunci cînd se va lua hotărîrea corespunzătoare de către Consiliul de Securitate?

Are de asemenea o mare însemnătate întrebarea dacă S.U.A., Anglia, Franța și Canada sînt de acord ca statele care dispun de armele atomică și cu hidrogen să-și asume ca una din măsurile ce urmează să fie luate cu precădere în înfăptuirea programului de reducere a armamentelor și de interzicere a armei atomice, obligația de a înceta experimentarea acestor tipuri de arme?

Este neîndoielnic, a spus Sobolev, că răspunsurile la principalele întrebări puse pe marginea propunerilor sovietice din 10 mai, ar da posibilitatea să se creeze o imagine clară despre cele mai însemnate prevederi ale programului de reducere a armamentelor de interzicere a armei atomice, asupra cărora s-a reușit să se realizeze un acord.

Următoarea ședință a subcomitetului va avea loc la 6 septembrie.

* * *

Scurte știri

● Răspunzînd invitației Sovietului Suprem al U.R.S.S., la 2 septembrie a sosit la Moscova o delegație a parlamentului japonez. Delegația este condusă de Tokutaro Kitamura și Masaru Nomidzo.

● La 2 septembrie a sosit la Moscova dl. Gheorghios Kartalis, primarul orașului Volos din Grecia și soția, Konstantin Sisis, Aristid Sturnoras, consilieri ai consiliului municipal al orașului Volos și Afanasios Popotas, redactor al ziarului local „Tahidromos". Oaspeții urmează să plece în orașul Rostov pe Don. Dl. Gheorghios Kartalis a sosit în U.R.S.S. la invitația Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc al deputaților oamenilor muncii din Rostov.

● Serviciul indian de informații anunță că India a rupt toate relațiile diplomatice cu Portugalia. În semn de protest împotriva masacrării voluntarilor indieni de către autoritățile portugheze, guvernul indian a închis consulatul său general din Goa. Consulul general indian din Goa a părăsit această colonie portugheză și s-a înapoiat în India. La cererea guvernului indian a fost închis consulatul general portughez de la Bombay. La 31 august consulul general portughez din Bombay a părăsit acest oraș.

● În urma unei ședințe restrînse care a avut loc la 2 septembrie între miniștrii Afacerilor Externe ai Marii Britanii, Greciei și Turciei, reuniți la Londra în cadrul conferinței anglo-greco-turce în problema Ciprului, s-a anunțat că viitoarea ședință a conferinței va avea loc la 6 septembrie.

● La 1 septembrie, S. R. Striganov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A. a transmis în numele Ministerului Culturii al U.R.S.S. o invitație trupei de operetă „Evryman", de a face un turneu în Uniunea Sovietică cu opereta americană „Porgy and Bess" în cursul celui de al 4-lea trimestru al anului 1955. Conducătorul adjunct al trupei, Robert Breen, a acceptat această invitație.

● Ministrul indonezian al Informațiilor, Sjamsuddin Sutan Makmur, a declarat că alegerile generale în Indonezia vor avea loc la 29 septembrie, așa cum fusese fixat. Datorită dificultăților de ordin financiar pe care le întîmpină organele electorale regionale, a spus ministrul Informațiilor nu toate circumscripțiile electorale din întreaga țară vor putea efectua alegerile la data fixată.

● După cum anunță corespondentul din Sidney al Agenției Reuter, la 1 septembrie a plecat din Australia în Malaya primul detașament al forțelor armate australiene, care va lupta împotriva mișcării de eliberare națională a poporului malayez.

Cultură fizică și sport

Boxerii bucureșteni învingători la Viena

VIENA 2 (Agerpres). — prin telefon: Joi seara a avut loc la Viena întîlnirea internațională de box dintre echipa Metalul București și echipa clubului Wiener Eislaufverein. Boxerii bucureșteni au obținut victoria în 7 meciuri din cele 10 disputate cîștigînd întîlnirea cu scorul de 15—5. Comportări remarcabile au avut tinerii noștri reprezentanți M. Trancă care l-a învins prin K.O. în rep. I-a pe Reinhardt și Gh. Negrea învingătorul detașat la puncte a lui Weiss I.

Azi prima întîlnire a rugbiștilor noștri în Anglia

LONDRA 2 (Agerpres). — prin telefon: Astăzi, în localitatea Swansea, echipa de rugbi a orașului București susține primul joc din cadrul turneului pe care-l întreprinde în Anglia, întîlnind redutabila echipă locală „Swansea". Sportivii romîni întorc cu această ocazie vizita amicală făcută anul trecut de rugbiștii englezi la București. Evoluția rugbiștilor romîni stîrnește un mare interes în localitate. Toate cele 8.000 bilete puse în vînzare s-au epuizat.

Selecționata de rugbi a orașului București a sosit în orașul Swansea joi dimineața. În gară rugbiștii romîni s-au bucurat de o călduroasă primire făcută de reprezentanți ai vieții sportive din localitate, ziariști și membri ai echipei „Swansea". În cursul după amiezii, echipa bucureșteană a făcut un ușor antrenament de acomodare pe stadionul „Sf. Elena" care va găzdui jocul.

Echipa selecționată a Bucureștiului a fost alcătuită din: Penciu, Veluda, Krammer, Ilie Ioan, R. Chiriac, D. Ionescu, Dobre, Marinache, Iordăchescu, Luric, Cocor, Mladin, Pîrcălăbescu, E. Dumitrescu, Moraru.

Jocul va începe la ora 15,30 (ora Londrei), ora romînească 17,30 și va fi arbitrat de Caster (Cardiff).

Al doilea joc al echipei Minerul din Petroșani în R. P. Bulgaria

SOFIA 2 (Agerpres). — Echipa de fotbal Minerul din Petroșani care vizitează R.P. Bulgaria a susținut joi în localitatea Kirjeli al doilea joc de la sosire. Fotbaliștii romîni au jucat cu o selecționată alcătuită din cei mai buni jucători ai echipelor din localitate. Întîlnirea s-a caracterizat printr-un joc rapid și spectaculos încheiat cu un rezultat de egalitate: 0—0. La meci au asistat 8.000 de spectatori.

În cîteva rînduri

● Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre Viena, un grup de atleți fruntași din țara noastră care vor lua parte la un concurs internațional organizat în zilele de 3 și 4 septembrie.

Din delegația sportivilor romîni fac parte Ion Soeter, Ion Wiesenmayer, Mircea Pop, Ilie Savel, Alexandra Sicoe și Lia Manoliu.

● La concursul internațional de natație organizat azi și mîine la Budapesta au fost invitați să ia parte mai mulți înotători romîni. Răspunzînd invitației organizațiilor sportive din R. P. Ungară, vineri dimineața au părăsit Capitala plecînd spre Budapesta înotătorii Hubert Bock și Felix Heitz.

* * *

Seară de filme la ambasada R. P. F. Iugoslavia din București

Ambasada R.P.F. Iugoslavia din București a oferit vineri o seară de filme iugoslave.

A fost prezentat filmul artistic „Drum sîngeros" realizat în colaborare cu cinematografia norvegiană — un episod dramatic din viața unor partizani iugoslavi deținuți într-un lagăr hitlerist din Norvegia.

A fost de asemenea prezentat filmul documentar în culori „Revista jocurilor populare iugoslave".

Au asistat reprezentanți ai vieții culturale și artistice și numeroși ziariști din Capitală. (Agerpres)

* * *

INFORMAȚII

Comitetul orășenesc București al P.M.R. a organizat miercuri după-amiază o ședință cu activul de partid în cadrul acțiunii de răspîndire a cunoștințelor teoretico-practice legate de sporirea acumulărilor socialiste. Au participat primii secretari ai comitetelor raionale de partid, secretarii comitetelor de partid din întreprinderi, directori de întreprinderi, activiști sindicali, cadre ale secțiilor financiare din întreprinderi.

Tov. Ladislau Vass, locțiitor al ministrului Finanțelor, a făcut o expunere despre căile principale de ridicare a rentabilității întreprinderilor și despre mecanismul contabilizării valorii acumulărilor socialiste realizate peste plan. Vorbitorul a răspuns apoi la o serie de întrebări puse de participanți.

★

La Asociația corespondenților presei străine din Capitală, a avut loc vineri seara o reuniune organizată cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei.

Au participat ziariști romîni și străini.

Reuniunea a fost deschisă de E. D. Kiselev, președintele Asociației corespondenților presei străine.

Raina Gheorghieva, secretară cu probleme de presă a ambasadei R. P. Bulgaria la București a vorbit despre realizările poporului bulgar în cei 11 ani de la eliberare.

(Agerpres)

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: ORIZONTURI FARA SFIRȘIT — **Republica, Elena Pavel, Tineretului, Gh. Doja;** TAUNUL — **Patria, București, 23 August, Libertății;** TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — **N. Bălcescu;** PUTEREA DRAGOSTEI — **Arta;** SUFLETE ÎMPIETRITE — **Magheru, I. C. Frimu, Filimon Sîrbu, Înfrățirea între popoare;** FETIȚA DE ZĂPADĂ, MAEȘTRII PATINAJULUI — **Maxim Gorki;** ACTUALITATEA ÎN IMAGINI, SOSIREA DELEGAȚIEI REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM LA MOSCOVA, CAMPIONATELE EUROPENE DE VOLEI, LACUL SELIGHER, CONCERT SPORTIV ÎN PADURE — **Timpuri Noi;** INAMICUL PUBLIC Nr. 1 — **Victoria, C. David;** ALTURA — **Lumina, Rahova;** LILIOMFI — **Central, 8 Martie, Al. Sahia;** MINĂSTIREA DIN PARMA — **Al. Popov, Volga;** DRACUL DIN DEALUL MORII — **Cultural;** O SĂRUTARE FURATĂ — **Vasile Roaită;** CEI 5 DIN STR. BARSKA — **Carpați;** AVENTURILE D-LUI PICKWICK — **Unirea;** CAPETE DE CIINI — **Flacăra;** BRUTARUL DIN VALORGUE — **T. Vladimirescu;** DUBLA LOTTE — **Munca;** A FOST ODATĂ UN ÎMPĂRAT — **Miorița;** SALARIUL GROAZEI — **Moșilor;** FANFAN LA TULIPE — **Ilie Pintilie;** MANDY — **Popular;** FRIDOLIN — **M. Eminescu;** DRAGOSTE DE VARĂ — **1 Mai;** IVAN CEL GROAZNIC — **8 Mai;** POVESTEA MICULUI COCOȘAT — **Gh. Coșbuc;** 2x2=CÎTEODATĂ 5 — **Boleslaw Bierut, Aurel Vlaicu.**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", STAS — 3452 — 52